

10-45 மணி

7. அரசினர் சட்டமுன்வடிவு—(ஆய்வு செய்தல்).

தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு,
1990.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவசரச் சட்டத்தை நிராகரிக்கும் தீர்மானத்தை திரு. பி. மாரப்பன் மற்றும் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி ஆகியோர் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் அதீர்மானத்தை மொழிவார்.

திரு. பி. மாரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“ஆளுநர் அவர்களால் 7—3—1990—ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 2/1990) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது.”

தீர்மானம் முறைப்படி வழிமொழியப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990—ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:

“That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1990 (L.A. Bill No. 17 of 1990) be circulated for eliciting public opinion.”

திருத்தம் முறைப்படி வழி மொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் பி. மாரப்பன் மற்றும் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி ஆகியோர் களின் தீர்மானமும், சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானமும், திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களின் திருத்தமும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன.

* 21-4-1990 ஆம் நாளிட்ட சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 23]

*திரு. பி. மாரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்கு அவசரத்திற்குத் தீர்மானம் சட்டத்தை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் எதிர்த்து இங்கே ஒருசில கருத்துக்களை முன் வைக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு சட்டமன்றத்திலே நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கள்ளச் சாராயத்தினுடைய முதுகெலும்பை நாங்கள் நொறுக்கிக் காண்பிக்கின்றோம் என்று சவால் விட்டார்கள். உண்மையிலேயே நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஏனென்றால் கள்ளச் சாராயம் என்பது எப்போதுமே ஒடிக்கொண்டே இருக்கிறது. 13 ஆண்டுக்காலமாக வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருந்தவர்கள் இப்போது திடீரென்று ஆவேசம் வந்து இதற்கு ஒரு முடிவு கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதற்குப் பின்னால் பார்த்தால் — இதற்கு முந்தி 3,000, 4,000 பேர்கள் உள்ள கிராமத்தில் ஒரு கடை இருந்தது — இப்போது 4 கடைகள், 5 கடைகள் என்று ஆகி விட்டது. ஆக கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்பதற்காக இந்த அரசு சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. அதில் உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். காரணம் நான் குடிகாரன் அல்ல. இதற்கு முன்னால் குடித்தவர்கள் எல்லாம் கெட்டழிந்து 45 வருடம், 50 வருடம் ஆனதும் குடிகாரன் பாதிப்பைப் போய்விடுகிறான். ஆகவே குடியை ஒழித்தால் எதிர்கால சமுதாயம், நமது சந்ததியினர் நன்றாக இருப்பார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் கலைஞர் தலைமையில் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்பதற்காக தீவிர முயற்சி எடுத்தார்கள். அதற்கு ரொம்ப வேகமான அதிகாரி தேவாரம் அவர்களைப் போட்டு, அவர்களும் கூட 3 மாதத்திலே இந்த கள்ளச் சாராயத்தை நான் ஒழித்துக் காண்பிக்கின்றேன் என்று சவால் விட்டார்கள். எச்சரிக்கை விட்டார்கள். கள்ளச் சாராயப் பேர்வழிகளை குண்டர் சட்டத்திலே போடுவேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் திடீரென்று எங்களால் முடியவில்லை என்று சொல்வதை 'கள்ளச் சாராயம் பெருகிவிட்டது, ஆகவே நாங்களே எல்லோருக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்கிறோம்' என்று சொல்வதை எங்களால் வாதத்திற்குக்கூட ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. நமது முதல்வர் அவர்கள் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன், இந்தச் சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்துடன் கள்ளச் சாராய வியாபாரிகளை குண்டர் சட்டத்திலே போடுவேன், இன்னும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் அதிகாரிகளைக்கூட குண்டர் சட்டத்தில் போடுவேன் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், மாவட்டத்திற்கு இரண்டு அதிகாரிகளையோ அல்லது ஒரு தாலுக்காவிற்கு ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

[திரு. பி. மாரப்பன்]

[1990 ஏப்ரல் 23]

10-50 மணி

பெக்டர், ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களையோ குண்டர் சட்டத்திலே — ஒரு அதிகாரியின் ஏரியாவிலே 10 கள்ளச் சாராய வழக்குகள் பதிவாகியிருந்தால் அந்த அதிகாரியை அரெஸ்ட் செய்து உன்னுடைய ஏரியாவிலே கன்னைவன்ஸ் வித் தி அஃபிஷியல்ஸ் அதாவது அதிகாரிகளுடைய தொடர்பின் காரணமாக கள்ளச் சாராயம் இங்கே அதிகமாகி விட்டது என்று — நீங்கள் கைது செய்திருப்பீர்களேயானால் கள்ளச் சாராயம் ஒழிந்திருக்கும். கைது செய்வது மட்டும் அல்ல, சில பேரை குண்டர் சட்டத்தில் போடுங்கள். ஒரு நாட்டினுடைய நன்மைக்காக ஏன் 2 பேரை போட்டால் என்ன? இந்த நாடா அழிந்துபோய் விடும்? எத்தனையோ தப்பு செய்கிறான். அதிகாரிகளிலே 4 பேரை பஸி ஆக்குங்கள். அதை எல்லாம் விட்டுவிட்டு கள்ளச் சாராயத்தை எங்களால் ஒழிக்க முடியவில்லை என்று நீங்கள் சொல்லுவதே எனக்குப் பாவமாக தெரிகிறது. முடியவில்லை என்று கலைஞர் சொல்கிறார், ரொம்ப வேகமாக சொன்னார் ஆரம்பக் காலத்தில். அப்படிப்பட்டவர் கள்ளச் சாராயம் நாட்டில் பெருகி விட்டது, ஆகவே விட்டு விட்டேன் என்கிறார். ஊர் முழுவதும் திருட்டு அதிகமாகிவிட்டது என்பதற்காக போலீஸ்டேஷன்களை எல்லாம் எடுத்து விடுவீர்களா, இல்லை கோர்ட்டுகளை எடுத்து விடுவீர்களா? ஊர் முழுவதும் திருடன் அதிகமாகி விட்டான், எங்கள் ஏரியாவில் இப்போது முகமூடிக் கொள்ளை அதிகமாகி இருக்கிறது. கோவை, பெரியார் மாவட்டங்களில் இரவில் பயணம் செல்ல முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு முகமூடிக் கொள்ளையர்கள் இருக்கிறார்கள். முகமூடிக் கொள்ளை அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவே திருட்டை ஒழிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை எடுத்து விடுவீர்களா? கோர்ட்டுகளை வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுவீர்களா? ஆகவே இந்த வாதமே சரியான வாதமாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏதோ நீங்கள் ஒரு உள்நோக்கம் வைத்துக்கொண்டு இந்த ஆட்சி கள்ளச் சாராயத்தை திரும்பவும் நல்ல சாராயம் என்ற பெயரில் இந்த சமுதாயத்தைக் கெடுப்பதற்காக நீங்கள் இந்த புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள் என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். ஆகவே, இந்த எதிர்கால சமுதாயத்தினுடைய நல்லெண்ணத்தினுடைய அடிப்படையில், சமுதாயம், நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் உங்கள் ஆட்சி காலத்தில் இந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்ததாக வருங்கால சமுதாயம் உங்களைப் பாராட்டுவதற்காக இந்த மது விலக்கு சட்டத்தை நீங்கள் கைவிடவேண்டும் என்று நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, சட்டத்திலே இடம் இல்லை என்றால்கூட..

1990 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அலர்சுளே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மது விலக்குச் சட்டத்தை கைவிட வேண்டும் என்கிறார். ஆக இந்த பில்லை ஆதரித்துப் பேசுகிறாரா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் தான் திருத்தத்தையே கொடுத்திருக்கிறார். அதனால் அவருடைய திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்.

திரு. பி. மாரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மது விலக்கு திட்டத்தை நீங்கள் தீவிரமாக அபல் நடத்துங்கள் என்று சொல்ல வருவதை (சிரிப்பு) அந்த வார்த்தையின் மாற்றத்தினால் அதனுடைய அர்த்தம் மாறியிருக்கலாம்.

திரு. அ. இராமான்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகையினாலே மாரப்பனை மறதியப்பன் என்று சொல்லலாமா?

திரு. பி. மாரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரெப்பரண்டம், சில குறிப்பிட்ட சப்ஜெக்டுகளில் குறிப்பிட்ட முறைகளில் நாட்டு மக்களுடைய பொது கருத்தின் அடிப்படையில், இதற்கு ஒரு தேர்தலை வையுங்கள். அதற்கு செலவு ஆனாலும் பரவாயில்லை. எத்தனையோ செலவு ஆகிறது. ஆகவே, இந்த மது விலக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா, என்ற அடிப்படையில் ஒரு ரெப்பரண்டம், பொது ஜன வாக்கெடுப்பை நடத்தி அதில் உங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருந்தால் வீடுங்கள். எங்களுக்கு அப்ஜெக்ட்ஷன் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். முதலமைச்சராக இருந்தபோது இதே போல் மது விலக்குச் சட்டத்திலே திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து கள்ளுக் கடை, சாராயக் கடை மற்றும் ஐ.எம்.எப்.எல். கடைகள் எல்லாம் திறக்கப்பட்டதே; அப்போது ரெப்பரண்டம் வைத்து, அதற்குப் பிறகு இந்தக் கடைகள் திறக்கப்பட்டதா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருந்து சொன்னது, இப்படி ஒரு திருத்தத்தை கொண்டு வந்து மது விலக்கை நீங்கள் ஆதரிக்கிறேன் என்று நீங்கள் கடுமையாக அன்றைக்கு பேசிய பேச்சுக்கள் எல்லாம் குறிப்பிலே இருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 ஏப்ரல் 23]

எனவே, தயவுசெய்து இந்த கொள்கைப் பிரச்சினை என்று வருகிற நேரத்தில் அன்றைக்கு தவறு செய்து இருக்கிறார்கள், அன்றைக்கு கட்டுப்பாடுகளை வைத்துக்கொண்டு சில தவறுகள் நடைபெற்றது என்பதால் '—தே தவறை நாங்களும் செய்வோம்' என்று சொன்னால் அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் டி. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைக் கேட்கவில்லை. ரெபரண்டம் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார். எம்.ஜி.ஆர். வந்து மறுபடியும் கள்ளுக் கடை எல்லாம் திறந்தது போது ரெபரண்டம் வைக்கப்பட்டதா என்று அவரைக் கேட்கிறேன்.

திரு. பி. மாறப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 'மது விலக்கு தோல்வி அடைந்து விட்டது. எனவே என்னால் முடியவில்லை. ஆகவே, நான் விடுகிறேன்' என்று சொல்லவில்லை. சமுதாயத்திற்கு, ஏழைகளுக்கு—அவர் பல காரியங்களைச் சொன்னார்—என்று சொல்லித்தான் அவர்கள் சொன்னார்களே ஒழிய, அவர் உங்களைப் போல் எங்களால் நடைமுறைப் படுத்த முடியவில்லை, எங்களுக்கு தைரியம் போதவில்லை, திறமை, ஆற்றல் இல்லை, இந்த ஆட்சிக்கு மதுவை, கள்ளுச் சாராயத்தை ஒழிப்பதற்கு தகுதி இல்லை, திறமை இல்லை, வீரம் இல்லை என்று அவர் சொல்லவில்லை. ஆகவே அந்த காரணத்திற்காக 'அவர் கொண்டு வந்ததை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொல்லுவது நியாயம் இல்லை. பக்கத்துத் தெருவில் திருடு போய்விட்டது என்பதற்காக நம்முடைய வீட்டில் திருடு போய்விட்டால் நாம் கும்மாளம் இருக்க முடியாது. ஆகவே, நீங்கள் இப்போது வந்திருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு, பிற்கால சமுதாயம் உங்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் இருந்தால் நீங்கள் இதை கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டு, கைவிடுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்து அமைகிறேன்.

10-55 மணி

*திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1937 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மது விலக்குச் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான சட்ட முன்வடிவை அறமுக நிலையிலேயே நாங்கள் எதிர்த்து இருக்கிறோம். தேசப் பிதா மகாத்மா காந்தியினுடைய கொள்கைக்கு, லட்சியத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிற முறையில் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததை நான் எதிர்க்கிறேன். மது விலக்கு இப்போது தளர்த்தப்படுகிறது. இது இந்திய அரசு மையப் சட்டத்தினுடைய வழிகாட்டும் நெற்களுக்கு எதிரானது, மாறானது. இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பொது விவாதம் நடைபெற்ற நேரத்தில் திருமபத் திரும்ப

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

ஆளுங்கட்சியினுடைய வரிசையிலே இருந்து ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். 'நீங்கள் மதுவிலக்கு வேண்டும், மதுவிலக்கு வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களே, ஒரு மாநிலத்திலாவது, நீங்கள் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிற மாநிலத்திலே, இப்போது மதுவிலக்கை அறிமுகப்படுத்த தயாராக இருக்கிறார்களா' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு இப்போது ஒரு விடை கிடைத்திருக்கிறது. நாகாலாந்து மாநிலம் மதுவிலக்கை அமல் படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறது. கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னால் 'மதுவிலக்கு தினம்' அங்கே அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே முழுமையாக மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மது உற்பத்தி, மது விற்பனை முழுமையாக அந்த மாநிலத்தில் இன்றைய தினம் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய நடவடிக்கை இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தினுடைய வழிகாட்டும் நெறிகளின் 47-ஆவது பிரிவிற்கு ஏற்ற வகையில் அமைந்திருக்கிறது. முழுவதுமாக பழங்குடியினர் வாழுகின்ற அந்த மாநிலத்திலேயே மதுவிலக்கு கொண்டு வரமுடியும் என்றால் நம்முடைய மாநிலத்தில் கால் நூற்றாண்டுக்கும் அதிகமாக பூரணமான மதுவிலக்கு ஒரு காலத்திலே இருந்திருக்கிறது, ஏன் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே மதுவிலக்கு அமல்படுத்த முடியாது என்று நாங்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். நாகாலாந்தில் நடைபெற்று இருக்கிறது என்றால், அது நமது நாட்டிலே இல்லையா? முதல்வர் அவர்களை மனம் மாற வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையிலே நாகாலாந்து நம்மோடு நிற்கப் போகிற மாநிலம். மதுவிலக்குப் பிரச்சினையிலே நாம் அவர்கள் காட்டுகிற வழியைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிதி ஆதாரம் தேடுவதற்காக மலிவு விலை மது கொண்டு வரப்படவில்லை, சமுதாய நீதிக்காகத்தான் கொண்டு வருகிறோம் என்று அன்றைய தினம் சொன்னார்கள், ஆனால், இந்த ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ்-ஐப் படித்தப் பார்த்தால் 'to mop up resources' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழிலே கூட, "அந்த வருவாய் வள ஆதாரங்களைக் கைப்பற்றிப் போது மக்களுக்கு நலம் பயக்கின்ற நல வாழ்வுத் திட்டங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும்" என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, நிதி ஆதாரங்களைத் தேட வேண்டுமென்ற நோக்கம் இன்றைய தினம் இருப்பதாக உங்களுடைய 'ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ்'-லே இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நோக்கம்கூட முழுமையாக நிறைவேறுமா என்றால் சந்தேகம். காரணம் உற்பத்தி, முழுவதுமாக அரசின்கையிலே இருக்கப் போகிறது. அதைப்போல பொத்த விற்பனை அரசினுடைய கையிலே இருக்கப் போகிறது, சில்லறை விற்பனை என்று வருகின்ற நேரத்தில் 'ஆக்ஷன் அண்டு டெண்டர்' ஏலம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏலம் எடுக்கின்ற தனியார் அதிக ரேட்டுக்குத்தான் சாராயத்தை விற்பார்கள். ஏனென்றால் அதிக ரேட் வைத்து அவர்கள் ஏலம் எடுக்கப் போகிறார்கள். ஏலம்

[திரு. எஸ். ஆர். டாலசுப்பிரமணியம்] [1990 ஏப்ரல் 23]

11-00 மணி

எடுத்ததற்குப் பின்னாலே அந்த ஏலத்திற்கான கந்தாயத் தொகையைக் கட்டியாக வேண்டும். அதற்கு மேலே அவர்கள் லாபம் சம்பாதித்து ஆக வேண்டும். எனவே, அவர்கள் அந்தச் சாராயத்தை அதிக விலைக்குத்தான், அதே ரேட்டிலே விற்க வேண்டுமென்றால் அதிக விலைக்குக் கிடைக்கும். அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் இப்போது? அவர்கள் நிச்சயமாக இந்தக் கடைகளிலே கள்ளச் சாராயத்தை விற்கப் போகிறார்கள். நீங்கள் சொல்லலாம். ஒருவேளை “குழைமப்பையறை” இருக்கிற காரணத்தாலே இங்கே கள்ளச்சாராயம் வரமுடியாது என்று சொல்லலாம். நான் அறிந்த வரையிலே மிகச் சலபமாக அந்த குழைமப்பையறையிலே கள்ளச் சாராயத்தைச் செலுத்தமுடியும். ஏற்கெனவே இருக்கிற சாராயத்தை சிரிஞ்சி போட்டு வெளியே எடுக்கலாம். அதே சிரிஞ்சி மூலமாக கள்ளச்சாராயத்தை அதிலே செலுத்தி விற்பனை செய்ய முடியும் என்று அதிலே கை தேர்ந்தவர்கள் மிகச் சாதாரணமாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் எதற்காகச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ அதுவும் நிறைவேறப்போவதில்லை. அதிலே 25 விழுக்காடு விற்பனை வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். விலை அதிகமாகப் போகிறது. கள்ளச் சாராயம் தான் விற்பார்கள். தரம் இல்லாத கள்ளச் சாராயம் கிடைக்கின்ற காரணத்தினாலே, தரமுள்ள மலிவு விலை மது என்று சொல்கிறீர்கள். தரம் இல்லாத கள்ளச் சாராயம் அதே கடைகளிலே விற்கப்படுகின்ற ஒரு அவலம் இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானமும் வராது. கலால் வரி குறையப்போகிறது. வருமானம்தான் நோக்கம் என்று சொன்னால் நீங்கள் சில்லரை விற்பனைகூட நாங்களே என்று சொல்லி இருக்கலாம். நீங்கள் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அரசுக்கு அதிக வருமானம் வரவேண்டும். தரமில்லாத கள்ளச்சாராயம் விற்பனைக்கு வரக்கூடாது. அரசே விற்பனை செய்யும் என்று சொல்லியிருந்தால் ஒருவேளை அந்த வாதம் சரியாக இருந்திருக்கக்கூடும். அதுவும் கிடையாது. சில்லரை விற்பனை தனியார் கையிலே இருக்கப் போகிறது. எனவே அங்கேயும் கள்ளச்சாராயம்தான் விற்கப் பட இருக்கிறது. இப்படிக் கொண்டுவரப்படுகின்ற சாராயத் தால் ஏழையின் வீட்டில் அடுப்பு எரியாது. வயிறுதான் எரியும். அன்றைய தினம் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் பேசுகிறபோது மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். ‘எதை வேண்டுமானாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன், இந்த மலிவு விலை மது மட்டும் வேண்டாம் என்று உங்கள் காலைப் பிடித்துக் கேட்டுக்

1990 ஏப்ரல் 23] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

கொள்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்று சொன்னீர்களே, அந்த ஏழைகளிடம் இனி சிரிப்பைக் காணமுடியாது, எனவே இறைவனையும் காண முடியாது என்று அன்றைய தினம் சுட்டிக்காட்டினோம். 25 ஆண்டுக்காலமாக தமிழகத்தில் பூரண மது விலக்கு அமலில் இருந்தது. ஒரு தலைமுறை குடியையே மறந்து விட்டது. 1971-ல் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதன் மூலமாக அந்த நிலை மாறியிருக்கிறது. ஒரு முறை குடிக்கத் துவங்கினால், குடிக்கப் பழகினால், சுலபத்தில் அதை மறக்க முடியாது. அதற்கு ஒரு கதைகூட சொல்வார்கள். ஒரு பிரபலமான நாடகம் ஒரு காலத்தில் நடந்ததாக, பல ஆண்டுக் காலம் அது நடந்ததாக சொல்வார்கள். கப் ஆப் டி என்ற அந்த நாடகத்தின் தத்துவம் என்னவென்றால், எப்படி தொட்டுத் தாலி கட்டிய ஒருவன் தன் மனைவியை வாழ்நாள் முழுவதும் கைவிட முடியாதோ, அதுபோல மதுவை கோபல்பயிலே உறிஞ்சி சுவைத்தவன் வாழ்நாள் முழுவதும் மதுவை மறக்கவே முடியாது என்பதுதான் அந்தத் தத்துவம். முதல் காட்சியே, ஒரு பெண் பக்கத்து வீடுகளுக்கு ஓடிப்போய்.....

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்கிறபோது, தொட்டுத் தாலி கட்டியவர்கள் வாழ்நாள் பூராவும் மனைவியை விட்டுவிட முடியாது என்பதைப்போல, மதுவிலக்குக்கு உதாரணமாகச் சொன்னார்கள். தொட்டுத் தாலி கட்டியவர்கள் எத்தனையோ பேர் விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள் என்ற சம்பவங்களை நான் வேண்டுமானால் ஏராளமான உண்மைச் சம்பவங்களோடு சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : விதிவிலக்குகள் எதிலும் இருக்கும். கூடாது என்பதுதான் தத்துவமே தவிர, விதிவிலக்கைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. விதிவிலக்கு நிச்சயமாக இருக்கும். அந்த நாடகத்திலே முதல் காட்சியிலே ஒரு பெண் வீடு விடாகப் போய், மகிழ்ச்சியோடு 'என்னுடைய கணவர் இன்று முதல் குடிக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து கொடுத்து விட்டார்' என்று சொல்லுவாள். அத்தனை சந்தோஷத்தோடும் பெருமையோடும் சொல்வாள். ஆனால் அன்றைக்கு ராத்திரியே அந்தக் கணவன் வந்து, மொத்து மொத்து என்று மொத்துவான். அந்த வீட்டில் இருந்து அழகைக் குரல்தான் வரும். இதைத்தான் கவிஞர் கூட "நாளை முதல் குடிக்கமாட்டேன், சத்தியமடி தங்கம், ராத்திரிக்கு தூங்க வேணும் ஊத்திக்கறேன் கொஞ்சம்" என பாடல் எழுதினார். அந்தப் பாடல் அதிலிருந்து பிறந்ததுதான். (குறுக்கீடு) கவிஞர் என்றால் அது கண்ணதாசன் அவர்களைத்தான் சொல்வேன். வேறு யாரையாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் பெயரையும் சேர்த்து சொல்வேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 ஏப்ரல் 23]

ஏனென்றால் அவர்கள் உங்களுக்கும் நண்பர். அது கண்ணதாசன் அவர்கள் எழுதிய பாடல். அப்படி குடிக்கிறவன் மனநிலை என்பது மாறவே மாறாது. சத்தியமே செய்து கொடுப்பான். இன்றைக்குக் குடிக்கமாட்டேன் என்று சத்தியம் இல்லை, நாளை முதல் குடிக்கமாட்டேன் என்றுதான் சொல்கிறான். நாளை முதல் என்றால், இன்றைக்குத் தூங்க குடிக்கிறேன் என்பதுதான். அந்த மது வேண்டும். மதுவை ஒருமுறை சுவைத்து விட்டால், நிச்சயமாக அதை கைவிட முடியாது. மீண்டும் ஒரு தலைமுறை அந்த ஆபத்தில் மாட்டிக் கொள்ளாமல் நீங்கள் காப்பாற்றவேண்டுமென்று உங்களை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய வாதத்திற்கு மிக அருமையான ஒரு துணைபாக திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்களுடைய விளக்கம் வாதமாக இங்கே இருந்த காரணத்தால், இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிலர் தொட்டுத் தாவி கட்டியவர்கள் விட்டுவிட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக எல்லோரும் விட்டுவிட்டு ஓடிவிடுங்கள் என்று எப்படி சொல்ல முடியாது? அதைப்போலத்தான் மதுவைச் சிலர் அருந்துகிறார்கள் என்பதற்காக அருந்தாதவர்களைப் பற்றி அருந்த வைக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. காதிக் பாபா : ஒரு சிலர் அந்த மதுவை அருந்துவதால் எல்லோரும் மது அருந்துவதாகக் கருதக் கூடாது. அது அவர்களுடைய கொள்கையைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஏன் சொல்லாததைச் செய்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் எந்த இடத்திலும், 'எங்களுக்கு வாக்கு அளித்து தேர்ந்தெடுத்தால் மலிவு விலையில் மதுவைக் கொடுப்போம்' என்று எங்கேயும் சொல்லவில்லையே? சொல்லாத ஒன்றை ஏன் இப்போது செய்கிறீர்கள்? செய்து ஏழை மக்களை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, சமுதாயத்திலே நலிந்த பிரிவினரை ஏன் கண்ணீர் விட வைக்கிறீர்கள்? குறிப்பாக தாய்க் குலத்தை ஏன் கண்ணீர் சிந்தவைக்கிறீர்கள் என்று தான் நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்றையதினம் எங்கள் உறுப்பினர் அக்ஷா பொன்னம்மாள் அவர்கள் கேட்டபோது, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அக்காவுக்கு நான் பரிசு தருகிறேன்

1990 (ஏப்ரல் 23) [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

என்று சொன்னார்கள். அவர் எந்தப் பரிசைக் கொடுத்தாலும் சரி, கொடுக்காவிட்டாலும் சரி, அதே அக்கா இதே அவையில் கேட்டிருக்கிறார்கள். மலிவு விலை மது வேண்டாம், மதுக்கடைகளை மூடுங்கள், பிராந்திக் கடைகளை மூடுங்கள், அது எந்தவிதத்திலும் தமிழகத்தில் வரக்கூடாது என்று மிக உருக்கமாக அன்றையதினம் உங்களிடம் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

11-05 மணி

நான் இன்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்தில் உங்கள் வாயிலாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அக்காவுக்கு பரிசு தாருங்கள், பரிபூரணமான மதுவிலக்கைத் தமிழ்நாட்டில் நீங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் எதிர்க்கிறேன், எங்கள் கட்சி எதிர்க்கிறது என்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் ஸத்தீம்: மாண்புமிகு துணைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை கொள்கை அளவில் எப்போதும் எதிர்க்க நாங்கள் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். மதுவிலக்கு தொடர்பான மசோதாக்கள் இந்த அவையில் இதற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்திலும் சரி, அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு மறைந்த திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்த காலத்திலும் சரி, கொண்டு வரப்பட்ட போதெல்லாம், அதாவது எப்போதுமே நாங்கள் எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம். ஏன் என்றால் இதை எதிர்ப்பது என்பது எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற மார்க்க நெறிமுறைப்படி மது எங்கே வந்தாலும் அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஒரு தீமையை ஒழிப்பதற்கு இன்னொரு தீமைக்கு அனுமதி வழங்குவது எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்படையது அல்ல. இந்த மசோதாவின் நோக்கம் எவ்வளவுதான் நல்ல நோக்கம் என்று சொல்லப் பட்டிருந்தாலும், நாட்டிலே தீமை பரவி விட்டிருக்கிறது, கள்ளச் சாராயம் எங்கும் கிடைக்கிறது, இந்த மசோதாவிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போல சமுதாயத்தில் ஏற்றம் பெற்றிருப்பவர்கள் ஒரு சிலருக்கு நல்ல மது கிடைக்கிற வாய்ப்பை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை எளியவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்கள் மலிவு விலையில் கள்ளச் சாராயத்தை உண்டு அதனால் உயிரைக்கூட இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை எல்லாம் நாட்டில் உருவாகி வருகிறது எனவே இந்த நிலையைப் போக்கவும் சமுதாயத்தில் ஒரு சிலருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏழை எளியவர்களுக்கு, பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்களுக்கும் கூட அந்த வாய்ப்பு கிடைத்திடும் வகையிலே கள்ளச் சாராயத்தை உருவாக்குகிற தீமையிலே இருந்து மக்களைக் காப்பாற்றவும் இந்த வழியைத் தவிர அரசுக்கு வேறு

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 23]

வழியில்லை என்ற அளவுக்கு இந்த மசோதா இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மது விலக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால், சட்டத்தின் மூலமாக அது கட்டுப்படுத்தப்படுவதால் 100-க்கு 5 பேர் அல்லது 100-க்கு ஒருவர் அந்த மதுவை உண்ணாமல் இருப்பார் என்றால் அந்த ஒருவருக்காகவாவது இந்தத் தியாகத்தைச் செய்ய, அரசுக்கு வருகிற நிதியை நாம் மறுதலிக்க முயலவேண்டும். கள்ளச் சாராயத்தினால் உருவாகிற தீமைகளைப் பொறுத்தவரையில் சட்டத்தின் வாயிலாக அந்த கள்ளச் சாராயத் தயாரிப்புகளை உண்கின்ற அந்த மதி கெட்ட நிலையைக் கட்டுப்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டுமே தவிர, எல்லோரும் கள்ளச் சாராயம் சாப்பிடுகிறார்கள், அதனால் தீமை ஏற்படுகிறது, எனவே இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று சொல்வதற்கு ஒப்பானதாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அமைந்துவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாக இயந்திரத்தின் மூலம் கள்ளச் சாராயத்தை முழுவதுமாகக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை; சமுதாயத்தில் ஒழுக்கம் உள்ள எண்ணங்களுக்கு ஏற்றம் கொடுக்க மக்களிடத்தில் ஒரு மன மாற்றத்தை எங்களால் ஏற்படுத்த முடியவில்லை, கல்விவினால், அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதால், பண்பாட்டைப் பேணுவதால் சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் நல்ல ஒழுக்கம் உள்ள வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்றுதான் நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோமோ, அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் வாயிலாக நாட்டுக்கு அறிவிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.

11-10 மணி

ஒரு பக்கம் அரசாங்கத்தினால் கள்ளச் சாராயம் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியவில்லை என்ற ஒப்புதலையும், இன்னொரு பக்கம் சமுதாயம் எவ்வளவுதான் சட்டத்தை நாம் புகுத்தினாலும், சட்டம் நிறைவேற்றினாலும், சமுதாயம் தீய வழியிலே இருந்து எப்போதுமே தன்னை தடுத்துக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், சமுதாயம் தீய எண்ணங்களின் அடிப்படையிலே இனம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இனிமேல் அது திருந்தாது என்ற முடிவுக்கு நாம் வந்து விட்டோமோ என்றுதான் இந்தச் சட்டம் நமக்கு விளக்கிச் சொல்வதாக அமையும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். எனவே, இதிலே நோக்கம், எது எப்படி இருந்தாலும்; ஒன்று, இந்த நிலை இழுபறி நிலை என வருகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னொன்று, இந்த சட்டம் எல்லாம் எங்களைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய கட்டளை நெறிமுறைகள், அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தினுடைய கட்டளை நெறிமுறைகளை நாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆர்ட்டிகிள் 47—நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தினுடைய 47-வது விதி

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். அப்துல் வத்திப்]

நமக்கு தெளிவாகச் சொல்கிறது. மதுவிலக்கை, மது அருந்துவதிலிருந்து சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற — சமுதாயத்தினுடைய ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு, முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்பதோடு, இதை நிலை நிறுத்துவதற்காக, எல்லா அரசாங்கங்களும் உரிய முறையில் சட்டங்களை இயற்றி, நிர்வாக நெறிமுறைகளை ஏற்படுத்தி, நிச்சயமாக நாட்டில் மருத்துவ காரணங்களைத் தவிர, வேறு காரணங்களுக்காக மதுவை பயன்படுத்தக் கூடாது என்று நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆர்ட்டிகிள் 47 நமக்கு வலியுறுத்திச் சொல்கிறது. எனவே, இன்றைக்கு எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், இங்கே பல்பேர் பேசினார்கள். நான் அவர்களிடத்திலே கேட்டுக்கொள்வது, நான் இங்கே தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும் பேசவில்லை; இந்தியாவுக்கும் பேசுகிறேன்; உலகம் பூராவுக்கும் பேசுகிறேன்; ஏனைய மாநிலங்களில் ஏன் இது நடைபெறவில்லை? இந்தியா முழுவதற்குமாக இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்புச் சட்டம், இந்தச் சட்டம். நமக்கு வழிகாட்டுகிற சட்டம், இந்தச் சட்டம்; அந்த வழிகாட்டுதல் நெறிமுறை, இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற மத்திய மாநில அரசுகளுக்கு “டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்” என்ற முறையிலே, இந்த கட்டளை நெறிமுறையை ஏற்படுத்தி இருக்கும் போது, அதை ஏன் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை? அது சட்டப்படி செல்லுமா என்பது ஒரு பிரச்சனை.

ஒரு பக்கம் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொடுக்கிறோம். இங்கே பேசிய அருமை நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள்; கடந்த காலத்தில் செய்யவில்லை; இப்போது செய்தீர்கள்; தாய் மார்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், நான் கேட்கிறேன். சமுதாயத்திலே இருக்கிற நலிந்த, மெலிந்த, ஏழை, பாழைகளின் ஆரோக்கியம் குறையக்கூடாது என்பதற்காக, அதிலேயும் கிறுவர் சிறுமியராக இருக்கக்கூடிய வளர்ந்து வருகின்ற அவர்களுடைய ஆரோக்கியம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, சத்துணவுத் திட்டத்தை வழங்க வேண்டும் என்று சத்துணவுத் திட்டத்தைப் போட்டீர்களே, இன்றைக்கு சத்துணவு என்று நீங்கள் கொடுக்கிறீர்களே, அந்த உணவோடு, மது கலக்கக் கூடாது. என்றைக்கு மது கலக்கிறதோ அந்த உணவெல்லாம் நஞ்சாக மாறுகிறது. ஒரு பக்கம், நீங்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொடுத்து, இன்னொரு பக்கம் மதுவுக்கும் வாயிற்படியைத் திறக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், உண்கிற சத்துணவு எல்லாம், நஞ்சாக மாறவேண்டுமென்ற நோக்கத்தைத் தவிர வேறு என்ன? இங்கு இருக்கிற அரசாங்கமாக இருந்தாலும், வேறு எங்கிருக்கிற அரசாங்கமாக இருந்தாலும் இந்த விஷயத்தில் கார்த்தியடிகளுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றவில்லை. அவரவர்கள் வாய் கிழிய சொல்கிறார்களே, அவர்களுடைய மார்க்கங்கள் என்று, அவரவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மார்க்கங்கள் என்று, நாட்டிலே இருக்கிற

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 23]

எந்த மார்க்கமும் மதுவை உண்ண வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றாகத்தான் மது இருக்கிறது. மதியைக் கெடுக்கின்ற ஒரு சாதகமாகத்தான் இன்றைக்கு அது உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த நேரத்திலே, மதுவைக் குடிக்கின்ற பழக்கத்தை மக்கள் விடத் தயாராக இல்லை. எங்களுக்கு வேறு வழி இல்லை, எனவே மது குடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மாற்று வழிக்கு செல்கிறார்கள். குறுக்கு வழியிலே அவர்கள் பாய்கிறார்கள். அவர்களை குறுக்கு வழியிலே இருந்து பாவ்வதற்கும், தடுப்பதற்கும், மாற்று வழியிலிருந்து தடுப்பதற்கும், நேர் வழியை அமைத்து விடுங்கள். நேராகவே ராஜபாட்டையிலே சென்று, மதுவை அருந்தலாம் என்று சொல்வதைப் போல, இந்த மது திருத்தச் சட்டம் அமையுமேயானால், அது தமிழ்நாட்டு பண்பாட்டிற்கு ஏற்புடையதாகாது. அவர்களுடைய மார்க்கங்கள், தமிழ் நாட்டுப் பண்பாட்டிற்கு அது ஏற்புடையது தானா, இந்திய நாட்டினுடைய பண்பாட்டிற்கு ஏற்புடையது தானா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்த்து, மகாத்மா காந்தியடிகளினுடைய பெயரைச் சொல்லி, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மீது நாம் பதவிப்பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், அமைச்சர் பெருமக்களாகவும் பணி தொடங்கியிருக்கின்ற நாம், எந்த மாநிலத்திலேயாவது, இந்தியாவினுடைய எந்த மாநிலத்திலேயாவது, மதுவிலக்கைப் பரிபூரணமாக அமல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை இதயசத்தியோடு எடுத்து இருப்போமா என்பதற்கு இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்கள், அவர்களுக்கு அவர்களே பதில் சொல்லிக்கொண்டால் போதும். எனவே, என்னைப் பொறுத்தவரையிலும், இது எந்தவகையிலும் ஏற்புடையதல்ல. அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையின் அடிப்படையிலேயும், பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கையின் அடிப்படையாக இருந்தாலும், இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அண்ணா, பெரியார் வழியிலே வந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் உயர்ந்த கருத்துக்களை நாம் எந்த அளவுக்கு தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம் என்றால், அவர்களுக்குக்கூட இது ஏற்புடையது அல்ல.

11.15 மணி

அந்தச் சூழ்நிலையில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. அந்தச் சூழ்நிலைக்கு நம்மைப் போன்றவர்கள் கைதி ஆகிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான், சூழ்நிலைக் கைதிகளாக நாம் மாறிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான், இன்னும் முனைப்போடு, தைரியத்தோடு இந்தச் சட்டத்தினுடைய பிரிவுகளுக்கு கூர்மை இல்லையென்றால் இன்னும் அதை கூர்மையாக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அதுவும் எப்படி என்றால், சிங்கங்களுக்கு, புலிகளுக்கு இருக்கின்ற நகங்கள் போல கூர்மை யாக்கப்பட்டுள்ளன. சிங்கங்களுக்கு, புலிகளுக்கு இருக்கிற பற்களுக்கு இருக்கிற கூர்மையிக்கு இணையாக நம்முடைய சட்டத்திற்கும் கூர்மை யாக்கப்பட்ட வேண்டும். அப்படி கூர்மையாக இருப்பதால் தர்ப்பதின் நகங்களும், புலிகளும், யாராக இருந்தாலும் குத்திச் சூறையிடும்தான். இருக்கிறது என்பதை எவ்வே சட்டத்தினுடைய பற்களினால், நகங்களினால் இன்னும் தயவுசெய்து கூர்மை ஆக்குங்கள். அதற்கு கூர்மையிலில்லாதவர்கள் என்ற காரணத்திற்காகக் கட்டிய செலவு இதைச் சட்டத்தின்கீழ் மதுவைக் கொண்டு வராதீர்கள். மதுவைக் கொண்டு வராதீர்கள். மதுவைக் கொண்டு வராதீர்கள். மதுவைக் கொண்டு வராதீர்கள்.

அதுபோல, இங்கே இன்னொரு கோவில்க்குப் பூஜை நடத்தப்பட்டது. கூட்டு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டுள்ளது. பொதுமக்களுடைய கருத்தை அறிய இந்த வைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானம் கூட, திரு. கருத்து கூட இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ளது. என்னைப் போல தவறையில்லாத இந்த மாதிரி ஒரு பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தின்கீழே இதைக் குழு போகும்போது காலதாமதம் ஏற்படும். இதைக் கட்டிய செலவுக்கு என்பது, பின்னர் பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர் உறுப்பினர் செய்யும் யார் யாரை எல்லாம் விசாரணை செய்யும் என்பது எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை வேண்டுமா வேண்டாமா என்றால் இது கொள்கைப் பிரச்சினை என்று அவர்கள் சொல்லக்கூடும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இருக்கிற இந்த அவர்கள் இது குறித்து ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் கொடுத்துள்ள தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம் என்ன என்பதை அவர்தான் விளக்க வேண்டும். நீங்கள் இதை எதிர்க்கிறீர்களா அல்லது ஆதரிக்கிறீர்களா என்பதை இங்கே சொல்ல வேண்டும். இப்படி, கூட்டாய்வுக் குழுவுக்கு விட வேண்டுமென்று சொல்வதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது மாதிரியும் இருக்கும். அதே நேரத்தில் நாங்கள் மதுவை எதிர்க்கவில்லை என்கிற நோக்கத்திலே மக்களுக்குக் காட்டுவதாகவும் இருக்கும் என்கிற நோக்கத்தில் செய்வதாக இருந்தால் அது நல்லதல்ல.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு விளக்கத்திற்காக சொல்கிறேன். எங்களுடைய கட்சி இந்தக் கொள்கையிலே உறுதியாக இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுப்பதுடைய நோக்கம், கூடாது நேரத்திலாவது, ஒரு வருட காலம், அல்லது 2 வருடக் காலமாகவது ஒத்தி வைக்கப்பட்டால் நன்றாக இருக்குமென்ற தந்திரத்தின் காரணமாக கொடுக்கப்பட்டதே தவிர, மது விலக்குக் கொள்கையில் நாங்கள் பின்வாங்கவில்லை. உறுதியாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 23]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குக் கொள்கையில் எப்போதும் அவர்கள் உறுதியாக இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சொல்லக்கூடிய இடத்தில் இருக்கிறார்கள். சொல்கிறார்கள். அன்றைக்கு செய்யக்கூடிய இடத்தில் இருந்தால் இருந்தார்களே, அப்போது அதை செய்திருந்தால் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன். (மேசையை தட்டும் ஒலி) அப்படி செய்திருந்தால், நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களை 'இராதா ராஜா' என்று கூட சொல்லியிருப்பேன். அவர்கள் அன்றைக்கு செய்யக் கூடிய இடத்தில் இருந்தபோது, நானும் இதே இடத்தில் அமர்ந்து தான் பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே, மதுவிலக்குப் பிரச்சினையில் அரசியலை வேண்டுமானால் நடத்துங்கள், ஆனால் அரசியலாக மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஆக்க வேண்டாம். அத்தகைய அணுகு முறையை, கொள்கையை மேற்கொள்வது சரியல்ல. கட்சி ரீதியாக மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாக இருந்தால், நான் சொல்கிறேன் தி.மு.க. அதை அடிப்படைக் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அடிப்படைக் கொள்கை இருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்களுக்கு தெரியும். ஆனால் நடைமுறையில் இன்றைக்கு சிக்கல் வருகிறது. ஆகவே, இதை ஒத்திப் போடுகிறோம். மதுவுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று அன்றைக்கு நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு, தி.மு.க.வும் அதையேதான் சொல்கிறது. ஆனால், என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் அன்றைக்கு என்ன கருத்தைச் சொன்னேனோ அதே கருத்தைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, நிதி கிட்டும், பல பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிட்டும் என்று இதன் நோக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்புக் கிட்டும். சமுதாயத்தின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு மாறுதல் ஏற்படும் என்று கூட சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த மாதிரி வேலைகள் எல்லாம் கிட்டாமல் போகட்டும்; மதுவை விற்று, அதன் மூலம் மதுவால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்றால் அது வேண்டாம். மதுவை விற்று, வேலை வாய்ப்பு பெற்று, அந்த வருவாயில் உணவு உண்ணுகிறானே, அதன் மூலம் வருகின்ற உணர்வு இந்த நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் நன்மை செய்யாது. 'ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ்'ல் சொல்லியிருப்பது போல வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும், அரசாங்கத்திற்குப் பொருளாதாரமும் கிடைக்கும் என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. எந்த நோக்கத்திற்காக மது வந்தாலும், அது நுழைந்தாலும் அதை எப்பாடுபட்டாவது ஒழிக்கவேண்டும். தடுக்க வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருப்பவர்கள் நாங்கள்

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். அப்துல்லத்தீப்]

11-20 மணி

ஆனால் இதைக் கொண்டு வருவதன் உண்மையான காரணம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியும், அதை நானும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே இருக்கிற பல்வேறு காரணங்களாலே, அரசுக்கு வேறு வழியில்லை என்ற நிலையிலே வந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகிற காரணத்தை என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால், இந்தக் காரணங்கள் இருந்தாலும் பூரண மது விலக்கைக் கொண்டு வாருங்கள். ஏன் அரைமுறையாகக் கொண்டுவர வேண்டும்? இப்படி அரைகுறையாகக் கொண்டு வருகின்ற காரணத்தாலே தான் யாரோ ஒருத்தன் சாப்பிடுகிறான். ஒருத்தன் சாப்பிடாமல் போகிறான். Affluent Society-க்கு கொடுக்கிறீர்கள். அவர்கள் மட்டும் சாப்பிடுகிறார்கள். ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், Why do you allow the affluent Society to drink? ஆகவே அவ்வ பண்ணுவதிலே முறைகள் இல்லையா? பணக்காரர்களுக்கு என்று, ஏழைகளுக்கு என்று ஏன் அதை அனுமதிக்கிறீர்கள்? அப்படி அனுமதிக்காமல் முழுக்க முழுக்க பரிபூரணமாக மது விலக்கைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்காக, ஒரு கோடி ரூபாயல்ல, 200 கோடி ரூபாய் செலவானாலும் பரவாயில்லை. சத்துணவு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சத்துணவு மட்டுமல்ல, மதியம் மட்டுமல்ல, எண்ணத்தை மட்டுமல்ல, உணவை மட்டுமல்ல, நல்ல பண்பாடுகளை மட்டுமல்ல, மனிதாபிமானத்தையே அழித்து விடுகிற இந்த மதுவை 200 கோடி ரூபாய் கொடுத்து, நீங்கள் அதைத் தடுத்தால் யாருக்கும் சத்துணவு தேவையில்லை. யாருக்கும் துணிகள் தேவையில்லை. யாருக்கும் எந்த அதிகமான சலுகைகளும் தேவையில்லை என்ற அளவுக்கு மதுவை நிறுத்துங்கள். எல்லாக் கேடுகளும் நின்றுவிடும்

* திரு. உ. ரா. வரதராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, On a point of clarification. மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற இந்தியன் யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சமத் பிரிவு என்றும், லத்தீப் பிரிவு என்றும் பிரிவதற்கு முன்னர் அவருடைய கட்சியும் சேர்ந்து ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்த கேரளத்திலே மதுவிலக்கை ஏன் அமுல்படுத்தவில்லை? அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அவர்கள் விளக்குவார்களா?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: நான் என் வீட்டிலே பண்பாட்டோடு இருக்கிறேன் என்று சொன்னால், உங்களுடைய சகோதரர் வீட்டிலே இப்படி இருக்கிறார்கள். அப்படி அவர் இருக்கும்போது நீயும் அப்படி இரு என்று சொல்வதைப் போல இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் சுட்டிக் காட்டுவது எனக்குத் தெரியும். கோயாவே இருந்திருக்கிறார். ம்முடைய அபுகாதர்குட்டி நகா இருந்திருக்கிறார்.

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 23]

தாசகிர் தங்கல் இருந்திருக்கிறார். காயிதே மில்லத் அப்போதே இருந்திருக்கிறார்கள். காயிதே மில்லத் அவர்கள் இருந்த காலத்திலேதான் அவர்கள் கூட்டாட்சியிலே மது விலக்கைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கேரளாவிலே போடப்பட்ட கோஷமே, தங்கல் நம்பூதரி ஒன்னாயி, பள்ளிவாசல் முன் கள்ளாயி என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு எதிராக அன்றைக்கு கோஷம் போடப்பட்டது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: எனவே, கேரளாவினுடைய நிலைமை மட்டுமல்ல, இங்கே கூட அவரவர்கள் இருக்கும் இடம், ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் கொள்கைகள் அல்லது அவரவர்கள் நிறுத்தப்படுகின்ற சூழ்நிலைகள், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கடமைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே ஒரு நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: காங்கிரஸ் மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு இல்லை. எனவே, திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் பேசுகிறார். அதனால் நீங்களும் பேசலாம். கேரளாவிலே ஒரு காலத்தில் ஆட்சியில் இருந்தாலும்கூட, நீங்களும் பேசலாம்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் குஜராத் ஒன்றில் தான் மது விலக்கை அவர்கள் விடாப்பிடியாக நிலை நிறுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் குஜராத் நிலை என்ன என்பது நமக்குத் தெரியும். மதுவிலக்கு இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் குடிப்பவர்கள் குடித்துக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். அதிலே சந்தேகமில்லை. குஜராத் மாநிலத்திலே மது குடிப்பதாலே ஏற்படுகிற தீமைகள் அதிகம். நம்முடைய மாநிலத்திலே இல்லாத அளவுக்கு அதிகமான தீமைகள் அங்கே மது குடிக்கிற காரணத்தாலே ஏற்படுகின்றன. கலவரங்கள் அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. அகமதாபாத்தில் நடக்கும் கலவரங்களுக்கு காரணம் விக்கர் பேரன்ஸ்தான். நியா, நானா பார்க்கலாம் என்று கள்ளச் சாராயத்தை விற்கக் கூடியவர்கள் செய்கின்ற அட்டகாசம்தான் அந்தக் கலவரங்களுக்குக் காரணம். அப்படி இருந்தாலும், கலைஞர் அவர்களே, நீங்கள் நம்பூதிரிபாட்டுக்குச் சொந்தமானவர் அல்ல அல்லது கருணாகரனுக்குச் சொந்தமானவர் அல்ல. இன்னும் சொல்லப் போனால் கேரளாவினுடைய கேரள கோயாவுக்கு நான் சொந்தமானவன் அல்ல. முஸ்லிம் லீக் கோயாவுக்கு நான் சொந்தமாக இருக்கலாம்.

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். அப்துல் வத்தீப்]

நமக்கு என்று ஒரு பண்பாடு உண்டு. நீங்கள் கருணையின் உறைவிடம். தயவு செய்து அண்ணாவின் கொள்கை, பெரியாரின் கொள்கைகளுக்காக எவ்வளவுதான் இழப்பு ஏற்பட்டாலும், ஈட்டியின் முனையில் நிறுத்திவிட்ட போதிலும் அண்ணாவின் கொள்கையை இழக்க மாட்டேன் என்ற மனத் திண்மை படைத்த கலைஞர் அவர்களே, அண்ணாவின் பாதையை நிலை நிறுத்த வேண்டும். உங்களுக்கு மட்டும் அந்தக் கடமையில்லை. இங்கே உள்ள மற்ற சகோதரர்களும், அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லக்கூடிய சகோதரர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை நான் முழுமையாக எதிர்க்கிறேன். அப்படி எதிர்க்க வேண்டிய கட்டாயம் எனக்கு இருக்கிறது. இது முழுக்க முழுக்க எனக்கு ஏற்படையதல்ல. இதைப் பின் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள், இதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டு இதைக் கடுமையாக எதிர்த்து, அமைகிறேன்.

11-25 மணி

திரு. வ. முல்லைவேந்தன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1937 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிற மாற்றத்தின் காரணமாக இன்றைக்கு திருத்தங்கள் கொண்டுவரும் கட்டாயத்தில் நாம் இருக்கிறோம். தமிழினத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் எந்த அளவுக்கு அழுத்தமானவர் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் சொல்வதை விட மாண்புமிகு மறைந்த எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சொன்னதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குக் கொள்கையில் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள எந்தத் தனி மாநிலத்துக்கோ, எந்தக் கட்சிக்கோ உள்ள அக்கறையைவிட இந்தக் கொள்கை மக்களுக்கு தேவையானது என்ற இலட்சியப் பிடிப்பை விட தி.மு.க. தலைவரும், தி.மு.க. முதல்வருமான கலைஞருக்கு அதிக அக்கறையும், அதிகப் பிடிப்பும் உண்டு என்பதை மற்றவர்களை விட அழுத்தமாக என்னால் புரிந்து கூற முடியும் என்ற சிறப்புக்குரிய கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு சமூக நீதி காப்பாற்றப்படவும், நாட்டிலே உள்ளச் சாராயத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் மாண்டு மடிக்கின்ற அவல நிலையைப் போக்குவதற்காகத் தான் இன்றைக்கு இந்த மதுவிலக்கு ஒத்திவைப்பு கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். தி.மு.க. 1971 ஆம் ஆண்டு பொதுக் குழுவில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் அன்றைக்கு அந்த ஒத்திவைப்பு கொண்டு வந்து, இடையிலே நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு முறை அல்ல, இரண்டு முறை அல்ல, 5 முறை இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னாலே பேசிய அ.தி.மு.க. நண்பர்கள் எதிர்ப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அன்றைக்கு 5 முறை எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்களே, அன்றைக்கு அவர்கள் எங்கே போய் இருந்தார்கள்

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 23]

என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் தோல்வியை நாம் தெளிவாக ஒப்புக் கொள்கிறோம் என்று அன்றைக்கு நாவலர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாவலர் அன்றைக்குக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் மது குடிப்பவனைத் திருத்த முடியுமா என்றால் முடியாது என்று சொல்லி அன்றைக்கு கலைஞரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவர் சொல்கிற நேரத்தில் தண்ணீருக்குக் கீழே இருப்பவனைத் தேடுவதற்கு விளக்குத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். விளக்கு கொண்டு தேடுவதைப் போலத்தான் அந்த நிலைமை இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதைவிட ஒரு படி மேலே சென்று அந்தக் கட்சியினுடைய இணைப் பொதுச் செயலாளர் சொல்லின் செல்வர் திரு. எஸ்.டி.எஸ். குறிப்பிடுகிறார்; அன்றைக்கு தெளிவாக சொல்லி இருக்கிறார், “வீட்டிலே காய்ச்சிய தண்ணீரைக் குடிப்பதற்குச் சமம் கள் குடிக்காமல் இருப்பது; குளத்து நீரைக் குடிப்பதற்குச் சமம் அரசு தருகிற மவிவு விலை மதுவை அருந்துவது; சாக்கடையைக் குடிப்பதற்குச் சமம் கள்ளச் சாராயத்தைக் குடிப்பது” என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் சாக்கடையைக் குடிக்க விரும்புகிறீர்களா? சாக்கடையில் உழன்று கொண்டே இருக்க விரும்புகிறீர்களா என்று எண்ணிப் பாருங்கள். 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் 1970 ஆம் ஆண்டு வரையிலே 19,31,335 பேர் இப்படி மதுவிலக்கை மீறிய காரணத்தினால் வழக்கு மன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய வீடுகளில் இருந்த தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் அடகு வைக்கப்பட்டு அன்றைக்கு விடுவிக்கப்படுகின்ற அவல நிலை எல்லாம் இருந்தது. அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் போக்குவதற்காகத் தான் இன்றைக்கு இந்த ஒத்திவைப்பைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக தி.மு.க. ஆட்சியில் இருந்த காலக் கட்டத்திலும், ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலும்—கடந்த கால ஆட்சியில் மதுவிலக்கின் மூலம் கொள்ளை அடிப்பதற்காக ஒரு சாராய சாம்ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்திய உடையவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருந்த கருணை உடையவர்கள் எல்லாம் கல்லூரிகளை உருவாக்குகின்ற அளவுக்கு, அவர்கள் உயர்வதற்குக் காரணமாக இருந்த நிலை—இந்த ஆட்சியில் நிச்சயமாக இருக்காது. தி.மு.க. ஆட்சியில் மதுவிலக்கு பூரணமாக அமல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிற இந்த நேரத்தில் ஒத்திவைக்க வேண்டிய அத்தியாவசியத் தேவைகளை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பணருட்டியிலே பல பேர் விஷச் சாராயம் அருந்தி மாண்டு போனார்கள். அவர்களுடைய அருமை பெண்கள் எல்லாம், தாய்மார்கள் எல்லாம் பூ இழந்து, பொட்டு இழந்து, விதவைகளாக வெள்ளைச் சேலை கட்டிக் கொண்டு இருந்தார்களே, அவர்களுக்கு வாழ்வு தருவதற்கான நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு—இன்றைக்கு நாட்டிலே எத்தனையா நல் வாழ்வுத் திட்டங்கள், உடல் ஊனமுற்றோர்,

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்]

கண்ணொளி இழந்தவர் இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடுதான் இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தம் இந்த அவையிலே கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்தில் மதுவிலக்கு அமல்படுத்துகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இல்லாமல் ஒத்திவைப்பு வந்த நேரத்தில் அன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஜூலைத் திங்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் மது உற்பத்தி செய்து பொது நிறுவனம் மூலமாக, டாஸ்மாக் மூலமாக விற்பனை செய்யப்பட்ட வேண்டும்; அதிலே வருகிற வருவாய் அரசுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சியாளர்கள் அதைக் கேட்கவில்லை. மாறாக அன்றைக்கு சாராயக் கடைகள், சாராயம் உற்பத்தி செய்கின்ற உரிமை தனிப்பட்டவர்களுக்குத் தரப்பட்டது. அப்படித் தரப்பட்டது மாத்திரமல்லாமல் சில்லரை விற்பனை உரிமை யாருக்குத் தந்தார்கள்? மனச் சாட்சியோடு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எம்.ஜி.ஆர். பொதுச் செயலாளராக இருந்த நேரத்தில் அவர் உறுப்பினர் அட்டையில் கையெழுத்துப் போட்டு இருந்தால் முதல் கடை; நாவலர் பொதுச் செயலாளராக இருந்த உறுப்பினர் அட்டையில் கையெழுத்துப் போட்டு இருந்தால் இரண்டாவது கடை; ப.உ.ச. உறுப்பினர் அட்டையில் கையெழுத்துப் போட்டு இருந்தால் மூன்றாம் தரக் கடை என்று கடைகளைப் பிரித்து பிரித்து தன்னுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு எல்லாம் தந்தார்கள். அந்த நிலைமைகளை எதிர்த்துத்தான் அன்றைக்கு சில தனிப்பட்டவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு சென்றார்கள். அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று, அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்ற வேண்டும், அநியாயம் நடக்கிறது, அரசினுடைய வருமானம் தனிப்பட்டவருக்கு, பாரபட்சத்தோடு கட்சிக்காரர்களுக்குத் தரப்படுகிறது என்று தீர்மானம் கொண்டு போய், அது உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வந்த நேரத்திலேதான் அதைத் திரும்பப் பெறும் நிலைக்கு அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சியாளர்கள் முற்பட்டார்கள்.

11-30 மணி

அன்றைக்குக் கடை ஏலம் விடப்பட்டதா என்றால் இல்லை. எல்லாமே ஒட்டு மொத்தமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களுக்குப் பங்கு போட்டு, சூறை போட்டு, கொள்ளையடிப்பதற்காகத் தரப்பட்டதை இந்த நாட்டு மக்கள் மறந்து விடவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே பெற்ற கடையிலே எங்களுடைய மாவட்டத்திலே ஒகேனக்கல்லிலே ஒருவர், கர்நாடகாவிலேயிருந்து ஸ்பிரிட்டைக் கொண்டு வந்து, அதிலே தண்ணீரைக் கலப்பதற்குத் தெரியாமல், அளவுக்கு மீறி கலந்த காரணத்தால் அல்லது குறைவாகக் கலந்த காரணத்தால் பலபேர் மாண்டு போனார்கள். நாங்கள்கூட எரிசாராய ஊழலைக் கண்டித்து,

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 23]

அன்றைக்குக் கைலாசம் கமிஷனை எதிர்த்து தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய கட்டளைக்கிணங்க, நாடு பூராவும் கழகத் தொண்டர்கள் சிறையேகிய நேரத்தில், அந்தச் சாராயத்தைக் கலந்து விற்று பலபேரைக் கொன்று சாகடித்து விட்டவன் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி, சிறைச்சாலையிலே மன்னனைப் போல, சேலம் சிறைச்சாலையிலே உலவிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், அந்தக் கொடுமைகள் எங்களுடைய ஆட்சியிலே நிச்சயமாக இருக்காது என்பதை மிகத் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறீர்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மது விலக்கை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று அன்றைக்கே கருதியிருக்குமேயானால், கஜானா காலியாக இருந்த நேரத்தில், ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, எழுபது கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை இருந்த நேரத்திலேயே, நாங்கள் கொண்டு வரவில்லை. இந்த நாடு முழுமைக்குமான நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம். கல்விக் கூடங்களை எல்லாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப் போனால், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்களையெல்லாம் நாம் இன்றைக்கு உருவாக்கித்தான் ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மதுவிலக்குக் கொள்கை தோல்வியடைந்து விட்டது என்பதை கலைஞர் அவர்கள் எதார்த்தமாக அன்றைக்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய வேதாரண்யம் இராஜேந்திரனாக இருந்தாலும், ரமணி நல்லதம்பியாக இருந்தாலும் பெருந்தன்மையோடு சொன்னார்கள். நீங்கள் மலிவு விலை மதுவைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். கள்ளுக் கடையைக் கூடக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்கின்ற அளவிற்கு அவர்கள் அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்குக் கள்ளைப் பொறுத்த வரையில், சி.எஸ். அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். இது ஒரு சத்துள்ள உணவு என்று சொல்கிறார்கள். இதிகாசத்திலே இருக்கிற ஆண்டவர்களையெல்லாம் அன்றைக்கு கலைஞர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களே குறிப்பிட்டார்களே, மது குடிப்பதாலே கற்பழிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில், இந்திரன் அகலிகையைக் கற்பழித்தானே, அது மலிவு விலை மது குடித்த காரணத்தாலா என்று கேட்டார்கள். நாட்டிலே கற்பழிப்புக்கும், கொலைக்கும், கொள்ளைக்கும் மதுதான் காரணம் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே எதுவும் நடக்காது என்பதை நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டும்.

குஜராத்திலே பெட்ரோல் பங்கு போல வைத்து, கள்ளச் சாராயம் விற்கப்படுகிறது. ** விற்பனைசெய்து கொண்டிருந்த நிலை இந்த நாட்டிலே உண்டு.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. வ. முல்லைவேந்தன்]

இந்திராகாந்தி அம்மையார் நாடாளுமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு தோல்வியடைந்திருக்கிறது. இந்தப் பாலிசியை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை, என்ன தான் சட்டங்கள் இயற்றினாலும் கூட இதை நிறைவேற்ற முடியாத அவல நிலை இருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலேதான் இன்றைக்கு நம்முடைய தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மது விலக்கு ஒத்திவைப்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் நாம் பெறுகிற பணம், இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாட்டத்தைப் போக்குவதற்காகப் பயன்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலைஞர் அவர்கள் தெளிவாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த கால ஆட்சியாளர்கள் போல, தன்னுடைய கட்சிக் காரர்கள் அவர்களுடைய வீட்டுக் கஜானாவை நிரப்புவதற்காக இந்தத் திட்டம் இல்லை. கலைஞர் சென்னை கடற்கரையில் அவர் பிறந்த நாள் விழாவிலே குறிப்பிட்டார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது ஆட்சிக்காகவே தவிர, ஆட்சிக் கட்சிக்காக அல்ல; இந்தக் கட்சியின் மூலம் யாராவது பயனடைய நினைப்பார்களேயானால், பயன் பெற முடியும் என்று கருதுவார்களேயானால், யாராக இருந்தாலும், எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விட்டு இன்றைக்கே விலகி விடலாம், வெளியேறி விடலாம் என்று அறை கூவல் விடுத்த ஒப்பற்ற தலைவராக இன்றைக்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தலைவருடைய இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிந்து, முன்மொழிந்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்கிற பொழுது, பொன்னம்மாள் அவர்களும் ஏதோ சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அன்றைய தினம் சொன்னேன், ஒருவன் நிலை தெரியாமல் குடிக்கும்பொழுது, அந்த நிலை தெரியாது. குடித்த அந்த மனிதன் தன்னுடைய வீட்டில் இருக்கின்ற மகள் யார் என்று தெரியவில்லை, தாய் யார் என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னேன். அதே நிலைமை நாகப்பட்டினத்திலே ஒரு ஊரிலே கிறிஸ்தம்பான் ஜகநாதன் என்று பூதான போர்டு தலைவி அவர்கள் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். நீ சட்டசபையிலே பேசியிருக்கின்றாய், இப்பொழுது ஒரு தகப்பனார் தன்னுடைய மகளையே கற்பழித்து, அவள், இவன் வெளியிலே வந்தவுடனே தற்கொலை செய்து கொண்டாள் என்று ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தை நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்தில் கொடுக்கின்றேன். நடக்கக் கூடிய காரியத்தைத்தான் சொன்னேனே தவிர, நடக்காததைச் சொல்லவில்லை,

[1990 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மலிவு விலை மது வருவதற்கு முன்பே நடைபெற்றிருக்கிறது. அதனால் இது மலிவு விலை மதுவினால் ஏற்படக்கூடிய காரியம் அல்ல. அவர்களுடைய மனோநிலையினால் ஏற்படுவது என்பதற்கு உதாரணம்.

திரு. கா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் முல்லைவேந்தன் அவர்கள் பேசும்பொழுது ** குறிப்பிட்டார்கள். அது அவ்வளவு நன்றாக இல்லை. It is not in good taste. ஆகவே, அந்த ஒரு தொடரை அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்தத் தொடரை அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க நான் உத்தரவிடுகிறேன்.

*பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1971இலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முதன் முதலாக மது விலக்கைச் சற்று ஒத்திவைக்கிறோம் என்ற போர்வையிலே சாராயத்தைக் கொண்டு வந்த பொழுது, ஒரு தலைமுறை முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது, பாழ்படுத்தப்பட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் ஒரு தலைமுறை இந்தக் கொடிய மது அரக்கனின் பிடியிலே சிக்கித் தவிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

11-35 மணி

நல்வாழ்வுத் திட்டங்களைப் பற்றி பேசுகிறவர்கள் வாழ்வைப் பறித்துவிட்டு நல்வாழ்வு தருகிறோம் என்று சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

“கண்ணிரண்டும் விற்று சித்திரம் வாங்கினால்
கைக்கொட்டிச் சிரியாரோ”

என்ற பாரதியின் பாடலை நான் இங்கே நினைத்துப் பார்க்கிறேன். நெஞ்சுக்கு நீதி எழுதியவர்கள் தயவுசெய்து நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்ல வேண்டும். சமூக நீதிக்காக இதைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, அதுதான் உண்மையான காரணமா என்பதை இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் எழுதிய “நெஞ்சிற்கு நீதி” படித்தவர்கள், அவர் ஞடைய தலைவர் எழுதிய “நான் ஏன் பிறந்தேன்” என்ற புத்தகத்தையும் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் எந்த அளவிற்கு இந்த நிலைக்காக வாதாடி இருக்கிறார் என்பதும் புரியும்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: தலைவர் அவர்களே, இதனால் கள்ளச்சாராயம் ஒழிந்துவிடும் என்ற உறுதியை இந்த அரசு தரமுடியுமா? இல்லையென்றால் இது சமூக நீதி என்று எப்படி இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? நாணயம் என்றால் கள்ள நாணயம் வந்துவிடுகிறது. சாராயம் இருந்தால் கள்ளச்சாராயம் வந்து விடுகிறது. அதைப் போல மலிவு மது இருந்தால் கள்ள மலிவு மது வராது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது?

மலிவு மதுவிற்கு கள்ள மலிவு மது வராது என்று உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால், அதற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டம் இல்லையென்றால், அது ஏழை எளிய மக்களை மிகவும் பாதிக்கும். இன்று சட்டத்தை நீட்டுவோர் வாட்டத்தைப் போக்கிட வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளை செய்திருக்க வேண்டும், இன்னும் செய்யவில்லை.

இப்போது கள்ளச்சாராய பாக்கெட் தொழிற்சாலை பிடிபட்டது என்று செய்தித் தாளில் வந்திருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நீங்கள் பாக்கெட் சாராயம் என்று சொல்வதற்கு முன்பாகவே இங்கே தொழிற்சாலை ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டில் வந்திருக்கிறது. சாராய சாம்ராஜ்யத்தை ஒழித்துவிட்டேன் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், மலிவு மது சக்கரவர்த்தியாக அவர்கள் மணிமகுடம் சூட்டிக்கொள்கிற நிலைமை ஏன் வந்தது என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கமே வியாபாரியாக மாறுகிற சூழ்நிலையில் அதை நம்பியிருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்?

சட்டமன்றத்தில் உங்களுக்கு மிருகபலம் இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக எப்படிப்பட்ட சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டு வரலாம், எப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில்

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

[1990 ஏப்ரல் 23]

வேண்டுமானால் இயங்கலாம் என்ற சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டிற்கு உகந்ததாக இருக்காது. எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒருமுறை சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

“ வலிமை உள்ளவன் போட்டது எல்லாம்
சட்டம் ஆகாது தம்பி, பிறர் வாழ நினைப்பவன்
சொல்லுவது எல்லாம் சட்டம் ஆகணும் தம்பி.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். மக்களை வாழ விடுங்கள். ஏழை எளியவர்கள் வாழட்டும். அவர்கள் வாழ்வோடு நீங்கள் விளையாட வேண்டாம். சாராயக் கடைகள் முடப்பட்டவுடன் தாய்மார்கள் சற்று மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். கண் இல்லாதவன் கண்ணை பெற்றதைப்போல நினைத்தார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய எண்ணத்தில் ஒரு பேரிடியாக இந்த மலிவு மது சட்டம் இப்போது இருக்கிறது.

தசரதனிடத்தில் விஸ்வாமித்திரர் வந்து கேட்கிறார். உன்னுடைய மகனை தா, இராமரை தா என்று கேட்கிறார். கம்பன் சொல்கிறார்—

“ எண்ணிலாவ ருந்தவத்தோ னியம்பியசொன்
மருமத்தி னெறிவேல் பாய்ந்த
புண்ணிலாம் பெரும்பிழையிற் கன்னுழைந்தான்
செவியிற் புகுத லோடு
முண்ணிலா வியதுயரம் பிடித்துந்த
வாருயிர் நின்றாசலாடக்
கண்ணிலான் பெற்றிழந்தா லெனவுழந்தான்
கடுந் துயரங் காலவேலான் ”

என்று சொல்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்குத் தாய்மார்கள் தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தாலி பறிபோய் விடுமோ என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். மீண்டும் மதுவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். தசரதனுடைய நிலைமைக்கும், இந்த தாய்மார்களுடைய நிலைமைக்கும் வேறுபாடு இல்லாத சூழ்நிலையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து உருவாக்க வேண்டாம்.

“ ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளை ஓக்கும் ”
என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல,

1990 ஏப்ரல் 23] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

“ அல்லற்பட்டாற்றாது அமுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை ”

என்று சொல்வார்கள். இதையெல்லாம் நான் சொல்லி விளக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தச் சட்டத்திலே பணக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டால் பரவாயில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்களின் சட்ட விளக்கத்தில் வந்திருக்கிறது. பணக்காரர்களைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை எளியவர்களைப் பற்றியும் கவலைப்படுங்கள். இந்த சட்டத்தால் யார் யார் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நடுத்தர மக்கள், வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருந்து வறுமையைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு இருக்கிற, அரை வயிற்று சாப்பாட்டிற்குக் கூட அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற மக்கள், அன்றாடம் காய்ச்சிகள், அரை பட்டினிகள், “ சாலை ஓரத்தில் வேலையற்றதுகள் ” என்று, பேரறிஞர் அண்ணாவால் அடையாளம் காட்டப்பட்டவர்கள்; இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒட்டிய வயிறும், உலர்ந்த கண்களுமாக வியர்வை சிந்தி உழைத்துவிட்டு, அடுத்த வேளை உணவிற்கு என்ன செய்வோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், பாட்டாளிகள், விவசாயிகள், மூட்டை தூக்கித் தூக்கி முதுகு ஒடிந்து இருப்பவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது என்பது எங்களுடைய எண்ணம்.

இவர்களைக் காப்பாற்றுவதாகக் கூறிவிட்டு, இவர்களை மீளப் படுகுழியில் தள்ளுவது எந்த வகையில் சமூக நீதி? தூங்குகிறவன் தொடையில் கயிறு திரித்துவிட்டு, அது அவனுடைய நன்மைக்காகத்தான் என்று சொல்வதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பிள்ளையையும் கிள்ளி விட்டு, தொட்டிலையும் ஆட்டுகிற அந்தச் செயலில் வல்லவர்கள் நீங்கள். மதுவையும் தருகிறேன், மது வேண்டாம் என்ற விளம்பரமும் கோடி கோடியாகச் செலவழித்துச் செய்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இது எந்த அளவிற்கு செயல்பாட்டில் சரியாக இருக்கும்?

1-40 மணி

கள்ளச்சாராய சாவைத் தடுக்க மலிவு விலை மது என்று சொன்ன நீங்கள், மக்கள் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான மலிவு விலையில் நஞ்சு கொடுக்கின்றத் திட்டம் பின்னாலே வர வேண்டும் என்று கேட்டால் தர முடியுமா? முடியாது. அதைப் போலவே போதை மருந்து விற்பனையைத் தடுக்க முடியவில்லை

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

[1990 ஏப்ரல் 23]

என்பதற்காக அதை அரசே ஏற்று நடத்தும் என்று சொல்ல முடியுமா. அதையும் சொல்ல முடியாது. திருட்டு கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. திருட்டு குறைந்துவிட்டதா? அதற்காகச் சட்டத்தைத் தளர்த்தியா விட்டோம்? இல்லை. கதவைத் திறந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டமா போட்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாக இல்லை. பாதுகாப்பைத் தான் நாம் பலப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதைப்போல, இந்தக் கள்ளச் சாராயச் சம்பவங்கள் குறித்த புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் நடவடிக்கைகளை கடுமையாக்கி, தண்டனையை அதிகமாக்கி, குற்றங்களைக் குறைக்க வேண்டுமே தவிர, சாராயத்தை மலிவுச் சந்தையிலே விற்பது சரியாக இருக்காது. இது ஒரு பிளாங்க் செக்கிலே அரசு கையெழுத்துப் போடுவதைப் போல இருக்கும்.

இங்கே ஔவையாரைப் பற்றி முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஔவையார் கள் குடித்தார் என்று சொன்னார்கள். ஔவையாருக்கு அதியமான் கள் கொடுத்தபோது அதை ஔவையார் விரும்பி உண்டார் என்று எங்குமே இல்லை. “பெயக் கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவர்” என்ற அடிப்படையிலே அது இருந்து இருக்கும். மன்னனுடைய அன்பைப் பாராட்டுகிறார். அந்த உள்ளன்பை, உணர்வைப் பாராட்டுகிறார் ஔவையார்.

அதைச் சொன்ன முதல்வர் அவர்கள், இன்னொன்றையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்

திரு. அ. இரகுமன்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தேள்கடி யன்னதேறல்” என்ற வார்த்தையை ஔவையார் பயன்படுத்துகிறார்கள். “தேள் கடி யன்னதேறல்” என்று சொன்னால், தேள் கடித்தால் எப்படி சுர் என்று ஏறுமோ அதைப் போல கள் குடித்ததால் ஏற்பட்டது என்ற கருத்துத்தான் அதிலிருந்து புலப்படுகிறது. எனவே, கள்ளே உண்ணாமல் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னால் என்பது இலக்கியத்தை இருட்டடிப்புச் செய்வதாகும்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தேள்கடி என்ன தேறில்” என்று சொல்லும்போது தேள் கடி மிகக் கொடுமையானது, அதிலே இறந்துவிடுபவர்கள்கூட உண்டு. அப்படியும் ஔவையார் நினைத்திருக்கலாம். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். “நறவு நாளும் தன் கையால்புலவு நாளும் என் தலையைக் கோதினான்” என்றும் ஔவையார் சொல்கிறார். ஔவையாருக்கு அதியமான் மது பரிமாறினான் என்பதற்காக மந்திரிகள் பரிமாற நினைப்பது சரியல்ல.

1990 ஏப்ரல் 23] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

அதைப்போல தலையைத் தடவிக் கொடுத்தான் என்பதற்காக இதைச் செய்ய முடியுமா? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை இலக்கியத்திலே காட்டுவதன் காரணமாக நீங்கள் செய்கின்ற செயல்களை நியாயப்படுத்த முடியாது.

வள்ளுவர் பற்றிக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வள்ளுவர் “கள் உண்ணாமையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். புலால் உண்ணாமையைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். பிறன் மனை நோக்காப் பேராண்மை பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார்”. “கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதன்படி நிற்க இயலாதவர்கள், நம்மால் முடியவில்லை என்று சொன்னால், திருவள்ளுவரை மேற்கோள் காட்டுவது எந்தவகையிலே சரியாக இருக்கும்.

திருவள்ளுவர் படத்தை எல்லா இடத்திலேயும் திறந்து வைத் திருக்கிறோம். நாளும் ஒரு திருக்குறளை இங்கே சொல்கிறோம். இன்று கூட நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். “கள் உண்ணாமை” என்ற அதிகாரத்திலேயிருந்து ஒரு திருக்குறளைச் சொல்லியிருந்தால், அது மிகப் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஆகவே, ஏழை எளியவர்களை வாட்டுகின்ற, அவர்களுடைய வாழ்வை பாழாக்குகின்ற இந்த மதுவை, இளைய தலைமுறையின் எதிர்காலத்தைச் சரிக்க இருக்கின்ற இந்த மலிவு மதுவை, இந்தச் சட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய அருமை நண்பர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை மக்கள் தீர்ப்புக்கு விடத் தயாரா என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் இது மிகவும் காலதாமதம் ஆகும் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். அது கூட வேண்டாம். குறைந்தபட்சம் மாநகராட்சித் தேர்தலில்—இந்த அரசு மாநகராட்சித் தேர்தலை எப்போது நடத்தும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை—ஒரு வேளை நீங்கள் நடத்தினால்—அந்தத் தேர்தலில்—இந்த மலிவு மதுப் பிரச்சினையை முதல் பிரச்சினையாக வைத்து, தேர்தலைச் சந்திக்க நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்பதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். இளைய தலைமுறையை வாட்ட இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை, சமூக அநீதியை விதைக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை, தாய்மார்களின் தாலிக்குக் இருக்கின்ற உத்தரவாதத்தைக் கூட உருக்குலைக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் திரும்பப்பெற வேண்டும் என்று கேட்டு, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக கடுமையான எதிர்ப்பை இதற்குத் தெரிவித்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மதுவிலக்கைத் தளர்த்திவிட்டு, மதுவை எதிர்த்து

[திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம்] 1990 ஏப்ரல் 22

பிரச்சாரம் செய்வது பிள்ளையைக் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டுவதைப் போன்றதாகும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மதுவிலக்கைத் தளர்த்திவிட்டு, அதனுடைய தீமைகளை விளக்குவதற்காக ஒரு குழு அமைத்தாரே அதுவும் அப்படித்தான் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேராகிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில நேரங்களில் தோல்விகள் சகஜம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். “கள்ளச்சாராயத்தை என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. நான் தோற்றுவிட்டேன்” என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், from the known to the unknown என்பதுதான் அறிவியல். ஆகவே, எதில் நாங்கள் வெற்றிபெற முடியவில்லையோ அதை வைத்து மற்றவற்றைப் பேசுகிறோம். நாங்கள் செய்ததைத் திரும்பச் செய்வதற்கு நீங்கள் இங்கே தேவையில்லை. அதற்காக மக்கள் உங்களை இங்கே அனுப்பவில்லை. ஆகவே, ஒரு தவறைச் சுட்டிக்காட்டி, மற்றொரு தவறுக்கு நியாயம் தேடாதீர்கள் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எங்களால் வெற்றி பெற முடியவில்லை. அதனால்தான் உங்களை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த மதுவிலக்கை அமுல்படுத்த வேண்டும் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களால் முடியவில்லை, இந்த அரசால் முடியும், அவர்களுடைய தலைவரால் முடியவில்லை, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் முடியும் என்று ஒப்புக்கொண்டதற்காக நன்றி.

11-45 மணி

திரு. உ.ரா. வரதராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குப் பிரச்சினையை வைத்து மாநகராட்சித் தேர்தலை சந்தியுங்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தப் பிரச்சினையையும் வைத்து மக்களைச் சந்திக்கத் தயாராக இல்லாததனால்தான் அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் மாநகராட்சித் தேர்தல்களையே நடத்தவில்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. இரா. மோகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுசாமி அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். சட்டத்தைக் கடுமையாக்கி அதன் மூலமாக மதுவிலக்கை நாம் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நல்ல கருத்தை எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கின்றபோது அவர்

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. இரா. மோகன்]

நடைமுறைப்படுத்தினார். நாடு விட்டு நாடு கடத்துகிறச் சட்டத்தை எல்லாம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், அது முடியாத காரணத்தால்தான் பின்னாலே அவரே அதை தளர்த்த வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, அந்த நல்ல கருத்தை தமிழகத்திலே, இந்தியாவிலேயே செயல்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள் உணர்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முறை சரியானதல்ல. வரிசையாக, ஒவ்வொருவராக எழுந்து கேள்வி கேட்பதால், நானும் பதில் சொல்லிக் கொண்டு எழுந்து பேசிக் கொண்டிருந்தால், வார்த்தைக்கு வார்த்தை பதில் சொல்ல வேண்டும். அவரவர்கள் கட்சியிலே பேசுகின்றவர்கள் அவரவர்களுக்கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். திரு. வரதராஜன் பேசுகின்ற வாய்ப்பு வரும்போது அவர்கருத்தைச் சொன்னால், மதுரை மாநகராட்சி தேர்தலை நாங்கள் நடத்தினோம் என்றுதான் நான் சொல்வேன். ஆனால், அது அல்ல பிரச்சினை இப்போது. அவர்கள் கருத்தை அவர்கள் சொல்லட்டும்.

*திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட திருத்தத்தின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்துகளைக் கூற முற்படுகின்றேன்.

இது ஒரு திருத்தச் சட்டம். மூலச் சட்டம் 1937-ல் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் மதுவிலக்குச் சட்டம். இந்தச் சட்டம் 53 ஆண்டுகளாகியும்கூட, அமல்படுத்தப்பட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதையும், அதற்கு அவ்வப்போது திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படுவதும், அது தளர்த்தப்படுவதும் அந்த நிலைமைக்குத்தான் அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறதே தவிர, அந்தச் சட்டத்தை கறாராக அமல்படுத்த முடியவில்லை என்பதை நடைமுறையிலே நிதர்சனமாக நாம் பார்க்கிறோம். இதை இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, அவ்வப்போது “கோரோமைன் இன்ஜெக்ஷன்” போடுவது மாதிரி, ஒரு வியாதியதஸ்ருக்கு உயிர் போகின்ற தருவாயில் போட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை தான் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறது.

தேசப் பிதா மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்றும், இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் “டைரக்டிவ் பிரிஸிபிள்க்கு” விரோதமாக இருக்கிறது என்றும் இங்கே சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், இந்த மாநிலத்தில் மட்டும்தானா இது இருக்கிறது? எந்த மாநிலத்திலும், குஜராத் மாநிலத்தைக் கூறுகிறார்களே; குஜராத்

மாநிலத்தில்கூட, நம்முடைய மாநிலத்தில் எப்படி 1937இல் இயற்றப்பட்ட சட்டம் நடைமுறைப் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறதோ, அதுமாதிரி இருக்கிறதே தவிர, அங்கும் அது சரியான முறையில் அமல்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏதோ இப்போது நாகாலாந்து மாநிலத்தில் அமல்படுத்த ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அது இந்தியாவில் இருக்கக் கூடிய பெரிய மாநிலம். அதிலே 10 கோடி மக்கள் இருந்து கொண்டிருப்பது போல் பேசுகிறார்கள். பாயின்ட் அது அல்ல. இந்த “டைரக் டிவ் பிரிஸ்சிபிலும்” தேசப் பிதா மகாத்மா காந்தியினுடைய கொள்கையும் நாடு முழுவதும் நிறைவேற்றப்படுகிறதா? நிறைவேற்றப்பட முடியாத சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது.. .. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நண்பர் கோவிந்தராஜன் பேசுகிறபோது நாகாலாந்து இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய பெரிய மாநிலம், ஏறத்தாழ 10 கோடி மக்களைக் கொண்ட மாநிலம் என்று பேசினார்கள். அவர் பேசும் போது அவரைப் பார்த்தால்தான் அது ஏகடியமாகச் சொல்லப்படுகிற ஒன்று என்று தெரியும். அது அவைக் குறிப்பிலே ஏறும்போது நாகாலாந்து பெரிய மாநிலம் என்றும் 10 கோடி மக்களைக் கொண்டது என்றும் அது அச்சாகி விடக்கூடும். மாநிலமா, 10 கோடி மக்கள் அங்கு இருக்கிறார்களா? இல்லை. அது பெரிய மாநிலம் என்று சொன்னால்தான் அந்தக் கருத்து முழுமையாகும்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: எனவே இந்தச் சட்டத்தை உண்மையிலேயே அமல்படுத்த முடியவில்லை. மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார். நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள்கூட வாய் தவறிப் பேசினார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அது அப்படித்தான் ரெக்கார்டு ஆகியிருக்கும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கைவிடுங்கள் என்றுதான் சொன்னார், கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லவில்லை அவர். நடைமுறையுதார்த்தத்திலே அது முழுக்கிப் போய் விட்டது. எப்படி ஒரு குடிப் பழக்கத்தை ஒருவன் அவனைத் திருத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது என்று மாண்புமிகு நண்பர் பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்களோ, அது இப்படிப் பழக்கமாகிப் போய் விட்டதனாலே..... (குறுக்கீடு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: வார்த்தைகளை வைத்துக் கொண்டு, பொருட்களைத் திரித்துக் கூறக்கூடாது. பூரண மதுவிலக்கு வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. அதைத்தான் வலியுறுத்திச் சொன்னேன், இப்போதும் வலியுறுத்துகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 23]

11-50 மணி

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: எங்களுடைய கட்சி சம்பந்தப் பட்டவரை பூரண மதுவிலகு வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கட்சியினுடைய கொள்கை. இன்னும் சொல்லப்போனால் எங்களுடைய கட்சி அமைப்பு விதிகளிலே கூட குடி வெறியர்கள், குடிப்பழக்கத்திலே நிரந்தரமாக ஈடுபடுபவர்கள் கட்சி உறுப்பினர்களாக ஆகக்கூடாது என்றேயிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் நான் சொல்கிறேன், சட்டம் போட்டு மது விலக்குக் கொள்கையை அமுல்படுத்த முடியாது என்பதை 53 ஆண்டுக்கால அனுபவம் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதனால்தான் இன்றைக்கு இந்த நிலைமைக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதால் அவ்வப்போது ஏற்படும் மோசமான நிலைமைகளிலிருந்து அவர்களைத் தடுப்பதற்கு இப்படிச் சட்டத்திருத்தங்களை நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக அவ்வப்போது அரசு கொண்டு வருகிறது. இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தின் ஆப்ஜெக்ட் அண்டு ரீசன்ஸ்- 'இல் கூறப்படுவதாவது: இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் வசதி படைத்தவர்கள் தான் இந்தியாவில் தயாராகும் அயல்நாட்டு மது வகைகளை வாங்கிக் குடிப்பதற்கு முடிகிறது, ஏழை எளிய மக்கள் வேறு வழியில்லாமல் கள்ளச் சாராயத்தை நாடிப் போக வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை, தடுக்க வேண்டும் என்பதும் இந்தக் கள்ளச் சாராயத்தைத் தடுப்பதன் காரணமாக, வருவாய் அரசுக்கு வருவதற்குப் பதிலாக எங்கோ போய்க் கொண்டிருந்ததைக் கைப்பற்றி, அரசுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல நோக்கம்தான். இந்த நோக்கம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேறும் என்பதுதான் கேள்வி. ஏனென்று சொன்னால் நம்முடைய அனுபவம் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மதுவினால் ஏற்படக்கூடிய தீமையை மக்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு பிரச்சாரம் பண்ண வேண்டும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குக் கூறினார்கள். அநேகமாக இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் கூட இதனால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெண்கள் என்பதை இந்தச் சமயத்திலே நான் கூற விரும்புகிறேன். எந்தத் திருத்தம் வந்தாலும் பெண்கள் விரும்புவது மதுவிலக்குச் சட்டம் பூரணமாக வரவேண்டும் என்பதுதான். ஏனென்று சொன்னால் கிரங்களிலும் சரி, ஏன் நகரங்களிலும் சரி, அடிவாங்கிச் சாகிறவர்கள் பெண்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இதைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அது இருக்கிறது. கள்ளச் சாராயம் தயாரிப்பதை இது கட்டுப்படுத்த முடியாது. இன்றைக்கு கள்ளச் சாராயம் தயாரிப்பதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் காவல் துறையினர் தொடர்ந்து உடந்தையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லிக்குப்பம்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1990 ஏப்ரல் 23]

நகராட்சியினுடைய இடத்தைக் கைப்பற்றி ஆக்கிரமித்து அதில் ஒரு குடிசையைப் போட்டுக் கள்ளச் சாராயம் விற்கிறார்கள். காய்ச்சுகிறார்கள். இதை காவல்துறையினுடைய மேல் அதிகாரி வரை சொல்லியாகிவிட்டது. அதை நகராட்சி சென்று அகற்று வதற்கு, அப்புறப்படுத்துவதற்கு ' வெக்கேட் ' பண்ணுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று ' ஸ்டே ' வாங்கிவிடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பணமும் செல்வாக்கும் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் அது இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்டம் போட்டு எவ்வாறு இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மதுவிலக்கை அமுல்படுத்த முடியாதோ அதேபோல் காவல்துறையினருக்கும் கள்ளச் சாராய வியாபாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பை எந்தச் சட்டத்தினாலும் உங்களால் துண்டிக்க முடியாது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அது துண்டிக்கப்பட்டால்தான், நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத் திருத்தம் ஓரளவுக்காவது அது எந்த நோக்கத்திற்காக நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ அதற்காவது பயன்படும். ஏதோ சில நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக காவல் துறையினர் கள்ளச் சாராயத்தைப் பிடித்தாலும் கூட அப்படிப் பிடிக்கப்பட்ட கள்ளச் சாராயம் எங்கே போகிறது? மீண்டும் அந்தக் கள்ளச் சாராய வியாபாரிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அது விஷ சாராயமாக மாற்றப்பட்டு அது விற்கப்படுகிறது. அதுதான் பண்ணுட்டியிலே நடந்தது. அதிலே 40 பேர்களுக்கு மேல் இறந்துவிட்டார்கள் என்று அதிகாரபூர்வமான புள்ளி. ஆனால் அதற்கு மேல் இறந்து இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய தகவல், கள்ளச் சாராயத்தைப் பிடித்தாலும் கூட அது எங்கே போகிறது? அதனால்தான் நான் கூறுகிறேன், கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்பது, அதிலே வரக்கூடிய வருவாயை அரசுக்குக் கொண்டு வருவது என்ற உங்கள் ' ஆப்ஜக்ட் அண்டு ரீசன்ஸ் ' என்று கொடுத்திருப்பது, காவல் துறையினருக்கும் சாராய வியாபாரிகளுக்கும் இடையிலே இருக்கக்கூடிய உறவைத் துண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் நீங்கள் என்னதான் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் இதை மாற்ற முடியாத ஒரு சூழ்நிலையிருக்கிறது. இதற்கென்ன வழி என்பதை நீங்கள் யோசிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-55 மணி

இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகும் நாம் பார்க்கப் போகிறோம். அத்தியாவசியப் பொருட்களை விற்பதற்குக்கூட நேரம் குறிக்கப்படுகிறது, மாலை 4 மணியிலிருந்து 7 மணி வரை என்று. இந்தக் கடைகள் எல்லாம் முழு நேரம் விற்கப்படுகிறது. அதற்கு டீயூப் லைட்ஸ், பல்வேறு கலர் சீரியல் பல்புகள் எல்லாம் இரவு பகலாக ரவுண்ட் திகிலாக—24 மணி நேரமும் இது நடைபெறுகிறது. எனவே தான்

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

இதையெல்லாம் நீங்கள் இந்தச் சமயத்திலே பார்த்து இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை எந்த நோக்கத்திற்காக இதைக் கொண்டு வருகிறீர்களோ அது நிறைவேற்ற இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் நடக்காமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நீங்கள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிக் கூடங்கள், மக்கள் வழிபடும் இடங்கள், திருவிழா இடங்கள் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் இந்தக் கடைகளை வைக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே கறாரான உத்தரவுகள் இருக்க வேண்டும். இதையொட்டி சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பணைமரத்திலிருந்தும், தென்னை மரத்திலிருந்தும் பதநீர் இறக்குவதற்காக லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்த மது மரத் தொழிலாளர்களை காவல் துறையினர் அலைக்கழிக்கிறார்கள் பல்வேறு காரணத்திற்காக, என்னகாரணம் என்று உங்களுக்குப் புரியும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குக் கறாரான உத்தரவிட்டு, லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட பதநீர் தொழிலாளர்களைத் தொந்தரவுபடுத்தக் கூடாது என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இறுதியாக, பிரச்சாரத்தின் மூலமாகத்தான் இது நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமையில் அன்றைக்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கக் கூடிய காரணத்தினால் உடனடியாக மாநில மட்டத்திலாவது ஒரு குழு அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா என்பதே சந்தேகம் தான். எந்த நோக்கத்திற்காக நீங்கள் கொண்டு வருகிறீர்களோ அந்த நோக்கம் ஈடேறக்கூடிய முறையில் இந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நீங்கள் செய்தால் தான் அது ஈடேறும், அடிப்படையிலே மதுவிலக்கை தளர்த்துவதல்ல, சட்டத்தை திருத்துவதல்ல. அதைக்கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு, மக்கள் மனம் திருந்துவதற்கு, ஒரு கால கட்டத்திற்குள்ளாவது உண்மையான மதுவிலக்கைக் கொண்டுவரக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய இந்தப் பிரச்சாரக் அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும், இன்னும் பல்வேறு குழுக்களை ரீதியில் மக்களைத் திருத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மசோதா 17-ஐ எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகின்றேன். 1937-வது ஆண்டிலிருந்து கடந்த 53 ஆண்டுக் காலமாக இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பாமர மக்கள், ஏழை விவசாயிகள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அன்றாடக் கூலிகள் இதுநாள் வரை பரிகாரம் கிடைக்காமல் இருந்தாலும் இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்ற இந்தச் சட்டத்தினால் இன்னும் அதிகமாக பொருளாதார ரீதியில்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1990 ஏப்ரல் 23]

பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தினால் நான் இதை எதிர்க்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நம்முடைய மாநில ஆளுநர் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதியைத் தந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது நாம் எல்லாம் இங்கே இந்த அவைக்கு வருவதற்கு முன்பு, உள்ளே வந்து அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் பிரமாண வாக்குமூலம் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்பதைச் சொன்னார்கள். நாம் இறையாண்மையில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தின் இறையாண்மையில், மாநில ஆளுநரைப் பொருத்தவரையில் அரசியல் சட்டத்தைப் போற்றி அதாவது ப்ரெசர்வ் அண்டு புரொட்டக்ட்டிவ் கான்ஸ்டிடியூஷன் என்று அவர் பதவிப் பிரமாணம் எடுக்கின்றார். ஆகவே, இந்த 47-வது பிரிவை மீறி வரக்கூடிய சட்டத்தை மாநில ஆளுநர் அவர்கள் இங்கே நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி தந்தது உண்மையிலேயே இது அரசியல் சட்டத்திற்கு எதிராக இருந்த காரணத்தினால் சட்ட ரீதியாக முதலில் நான் இதை எதிர்க்கின்றேன். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் மதுவிலக்கு அமல்படுத்தப்படுவதும் பிறகு தளர்த்தப்படுவதும் இன்றைக்கு இங்கே இந்தச் சட்டம் வரும்போது எல்லோரும் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் முழுவதுமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மதுக்கடைகளை திறந்து இருக்கிறோமானால் சில இடங்களை விட்டு வைத்துத் தான் திறந்தோம். அதைச் சொல்லியாக வேண்டும். காரணம் மலிவுவிலை மதுக்கடைகள் என்னுடைய பகுதி போன்ற இடங்களில் எல்லாம் இதுவரை கிடையாது. 1988 இறுதி வரை ஒரு மதுக்கடை கூட என்னுடைய பகுதியில் திறப்பதற்கு அன்றைக்கு நான் தடுத்துத்தான் வைத்திருந்தேன். ஏழு நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள், ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்தில் ஒரு மதுக்கடையைத் திறப்பதற்கு அனுமதி அன்றைக்கு வழங்கப்படவில்லை.

12-00 மணி

ஆனால், இன்றைக்கு கொஞ்சம் தளர்த்தப்படுகின்ற நேரத்தில், இரண்டு, மூன்று மதுக்கடைகள் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலிவு விலை மதுக் கடை திறக்கப்படும்போது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகத் திறக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால்தான், தெரியாத மக்களுக்கு, விவசாயப் பெரு மக்களுக்கு இன்னும் பாதிப்பு வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை இங்கே நான் எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு முற்படுகின்றேன்.

மற்றொன்று, மதுவிலக்குக் குற்றவாளிகள் தான் அதிகமான அபராதக் கட்டணத்தை, 13 கோடி ரூபாயை அபராதக் கட்டணமாக செலுத்தியதாக அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்களும் இங்கே பட்ஜெட் உரையில் படிக்கும்போது சொன்னார்கள்.

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

ஆகவே, அமலில் இருக்கும்போதும், தளர்த்தப்படும்போதும் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்கள் சாதாரண, சாமானிய, ஏழை எளிய மக்கள் ஆவார்கள். ஆகவே, என்னைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்குக் கள்ளச்சாராயத்தை ஒழிப்பதற்கு எந்த அளவிற்கு வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமோ, போலீசாரை வைத்து வேகமாக நடவடிக்கை எடுங்கள். அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுங்கள். காரணம், சட்டத்தை முழுமையாக போலீசாருடைய கையிலே கொடுத்து, இந்தந்தக் குற்றங்களைச் செய்யக்கூடியவர்களை, இன்னின்னார் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொல்வீர்களேயானால், நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால் இப்படி நாம் சட்டத்தைத் தளர்த்தும்போது, ஒரு புதிய சமுதாயம் உருவாக்கப்படுகிறது. இது எல்லாம் ஒரு 'ஹேபிட்'. சிகரெட் குடிப்பது போல ஒரு ஹேபிட்டாக, ஒரு வழக்கமாக மாறிவிடும் போது பிற்காலங்களில் சட்டம் மாறும்போது, அவர்கள் மீண்டும் குற்றவாளிகளாக மாறக்கூடிய வாய்ப்புண்டு. நாமே சட்டத்தை வைத்து குற்றவாளிகளை உருவாக்கக்கூடாது. உற்பத்தி செய்யக்கூடாது. இந்தச் சட்டம் மாறி, மாறி இந்த அவையிலேயே ஒவ்வொரு ஆட்சிக் காலத்திலும் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. ஒரு சட்டம் திறமையாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமேயானால், ஜூரிஸ்ப்ரூடென்ஸ் பிரகாரம், நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். Law should be static should be permanent, should be consistent and it should be uniform. அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டு போவோமேயானால்.....

*திரு. பெ. சீனிவாசன் : சட்டம் நடைமுறை சாத்தியமாக இருக்க வேண்டும். It should be practical.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பிராக்கடிக்கலை நாம் மக்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கற்றுக் கொடுத்து விடக்கூடாது. காரணம், ஒரு சட்டத்தை நாம் கொண்டு வரும்போது, மக்களுக்கு ஏற்றதான சட்டமாக இருக்க வேண்டும். இது ஒரு நியதி. ஆனால் மக்களுக்கே, நாம் இப்போது சட்டத்தைத் தளர்த்தும்போது மலிவு விலை மதுக் கடைகளைத் திறக்கும்போது அவர்களுக்கு, குடிக்காதவர்களுக்கே சில நேரங்களில் ஆசை வந்து விடும். அதில் இன்றைக்கு இளைய சமுதாயத்தின் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாகவே, சிகரெட் குடித்து, பீடி குடித்து இன்றைக்கு எல்லோரும் ஒல்லியாக உடம்பில் சக்தியில்லாத அளவிற்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை வேறு குடித்து, நம்முடைய வருங்கால தமிழ்ச் சமுதாயமே ஊனமுற்றுப் போய்விடக்கூடாது. நாளைக்கு ஒரு யுத்தமே வருகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 23]

துப்பாக்கியைத் தூக்கி தோளிலே வைப்பதற்குச் சக்தி வேண்டாமா? ஆகவே, நம்முடைய இளைஞர்களுக்குப் பல்வேறு கேளிக்கைகளைக் கொடுத்துவிட்டோம். சினிமா ஒரு பக்கம் கேளிக்கை. அதிலேயே அவர்களுடைய மன தைரியமே குறைந்து விட்டது. பாட்டைக் கொஞ்சம் அதிகமாக (குறுக்கீடு) பாட்டுக் களைக் கொஞ்சம் உட்கார்ந்து அதிகமாகக் கேட்டுக் கொண்டே இருப்பீர்களானால் உங்களுக்கு மனத் தளர்வே, கொஞ்சம் சோர்வே ஏற்பட்டுவிடும். கொஞ்சம் வேகம் இருக்காது. பாட்டுக்களை உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து, மியூசிக்கைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனை எல்லாம் பார்த்தால், நேராகவே நிறக மாட்டான். ஏனென்றால், அது அவர்களுடைய மூளையை

திரு. அ. இரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாண்டியன் அவர்கள் அவுரங்கசீபைப் போல, கலைக்கே விரோதமாக இருக்கிறார். கலை உலகம் முழுவதுமே மக்களைப் பலவீனப் படுத்துவது என்று சொன்னால், அவர் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்ட எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், கலை உலகத்திலேதான் இருந்தார். ஆகவே, அப்படியானால் மக்களை நீண்டகாலமாக, 50,60 ஆண்டுக் காலமாக தவறான பாதைக்கு இழுத்துச் சென்றார் என்ற கருத்தை அமைதியாக ஏற்று பதில் சொல்வாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாட்டிலே இரண்டு விதம் உண்டு. புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆருடைய பாட்டைக் கேட்டால் அந்த மாதிரி சோர்வே வராது. அது கொஞ்சம் வேகம். அந்த மியூசிக்கைப் பார்த்தால், கே. வி. மகாதேவனுடைய மியூசிக்கைக் கேட்டால் புரியும்.....

திரு. அ. இரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதன்மூலம் என்ன தெரிகிறது என்று சொன்னால், “taste differs from person to person”. ஆகவே, அவரைப் பொறுத்தமட்டில் சிலருடைய பாடல் அப்படி. மற்றவர்களுக்குச் சிலருடைய பாடல் வேறுவிதமாக. இது அவருடைய விருப்பு, வெறுப்பைப் பொறுத்தது. ஆகையினாலே, ஒட்டுமொத்தமாகக் கலைத் துறையைப் பழிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : துறையைச் சொல்லவில்லை. முழுமையாக. பாட்டுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது மனதிலே வரக்கூடிய தளர்ச்சியைத் தான் சொன்னேன். வேறு

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

12-05 மணி

ஒன்றுமல்ல. ஏன் என்றால் சில பேர் டேப்பை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய திரு. பாண்டியன் அவர்கள் பாட்டினால் வரும் கேட்டைச் சொல்ல வேண்டாம். பாட்டிலால் வரும் கேட்டைச் சொன்னால் போதும் (சிரிப்பு).

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொஞ்சம் ஒரு சோர்வு, ஒரு வேகம் இருக்காது, அது ஒரு போதை. பாட்டுக் கேட்பது கூட, மியூசிக் கேட்பது கூட ஒரு போதைதான், அது ஒரு வகையான போதை. ஆகவே, இளைய சமுதாயத்தினுடைய வேகத்தைக் குறைக்கக்கூடாது என்ற காரணத்தால் இனி வருங்காலத்தில் என்ன எல்லாமோ ஆகப்போகுது தெரியாது. இன்றைக்கு நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டில் அரசியல் வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, பிற்காலத்தில் நம்முடைய இளைஞர்களுக்குப் பல்வேறு பணிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுவது எல்லாம் முழுமையாக அமல்படுத்துவது போலவும் தெரிகிறது ; கொஞ்சம் தளர்த்துவது போலவும் தெரிகிறது. ஆகவே, குடிக்கக்கூடியவர்கள் எப்படியாவது குடித்துவிடலாம் என்ற ஆசையை வளர்த்துக்கொண்டு விடுவார்கள் என்பதால் நான் இதை இங்கே எதிர்த்து அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ராணுவத்தில் இருப்பவர்களுக்கு 'ரம்' தரப் படுகிறதே, அது பற்றி மாண்புமிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன் என்ன சொல்கிறார் என அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ராணுவத்தில் போர் புரிந்து படுக்கும்போது தான். இப்போது நம்மிடம் போரா இருக்கிறது, அவனவன் சும்மா போர் அடிப்பதால் குடிக்க ஆரம்பித்து விடுவான். (சிரிப்பு)

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கொண்டு வந்து இருக்கக் கூடிய கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்து மலிவான விலையில் சாராயம் வருகின்ற சட்டத்தில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்ல முன்வருகிறேன். எனக்கு முன்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியது போல் 1937-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்துவதும், தளர்த்துவதுமாகத்

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி] [1990 ஏப்ரல் 23]

தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலையாகத்தான் இன்றையதினம் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அனேகமாக தமிழகத்தில் சமீப காலங்களில் நடந்து இருக்கக்கூடிய கள்ளச் சாராயத்தினுடைய கேடு விளைவிக்கக்கூடிய அந்தச் சம்பவங்கள் இந்த சபையும், நாடும் வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமைகளுக்கு நாம் ஆளாகி இருந்தோம், இது யதார்த்தமான உண்மை. எவ்வளவுதான் சட்டம் இருந்த போதும் கூட இது போன்ற கள்ளச் சாராய வியாபாரத்தில் இருக்கக்கூடிய சமூக விரோதிகள் கூட நாட்டில் பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை ஒழிக்க வேண்டி இன்றைய தினம் நல்ல சாராயம் அளிக்கிறோம் என்று சொல்லி இன்றைக்கு ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இதிலே தமிழகத்தில் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய சம்பவங்களை நாம் கொஞ்சம் குறிப்பாகப் பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய ஜாதிக் கலவரங்கள், மதக் கலவரங்கள் எல்லாம் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் ஏற்படக்கூடிய அந்த நிலைமைகளை மிகவும் அது அதிகப்படுத்தி மிகப் பெரிய ஊர்க் கலவரங்களாக, மதக் கலவரங்களாக ஏற்படுவதற்கு அனேகமாக சாராயம் ஒரு காரணமாக அமைந்து இருக்கிறது. பலயிடங்களில் சொல்ல முடியும். பொதுவாக சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள்கூட பலயிடங்களில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி ஏற்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடிய அபாயகரம் எல்லாம் நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். ஆனால் நல்ல சாராயம் வருவதன் மூலமாக இதையெல்லாம் தவிர்க்க முடியும் என்று சொல்லுவது என்பது எந்த அளவுக்குச் சாத்தியமாக இருக்கும் என்பதை நாம் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நேற்றையதினம் கூட—இன்றைக்கு முன் தினம்— என்னுடைய தொகுதிக்கு நான் சென்று இருந்தேன். அனேகமாக இந்துக்களுக்கும், முஸ்லீம் களுக்கும் சாதாரணமாக தண்ணீர் போட்டு அதனுடைய குடி போதையில் நடந்த தகராறு காரணமாக முத்துப்பேட்டையில் மிகப் பெரிய ஒரு கலவரத்தை உண்டுபண்ணி இன்றைக்குக் காவல் துறையும், மற்றவர்களும் காலத்தோடு தலையிட்ட காரணத்தால் உயிர் இழப்பு ஏற்படாத சூழ்நிலையை நான் நேற்று அங்கு சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறேன். ஆக இப்படிப்பட்ட கலவரங்களைத் தடுப்பதற்கு கள்ளச் சாராயத்தின் மூலமாக, எந்தச் சாராயம் கொண்டுவந்தாலும் இன்றையதினம் அந்த உயிர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முயற்சியில் நம் அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-10 மணி

ஆனால் பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல சாராயத்தைக் கொண்டு வந்தாலும்கூட, மலிவான விலையில் விற்பனை செய்தாலும் அநேகமாக கள்ளச்சாராயத்தை விற்கக் கூடியவர்கள், முன்பிருந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்களையெல்லாம் பார்க்கிறபோது அநேகமாக கள்ளச் சாராயத்தையும் நல்ல சாராயத்தையும் கலந்துதான் வியாபாரம் செய்ய

1990 ஏப்ரல் 23]

(திரு. ஜி. பழனிச்சாமி)

முடிந்ததே தவிர அதற்குக் காவல் துறையினரும் உதவியாக இருந்தார்களே தவிர தடுப்பதற்கு முடியவில்லை. அதைத் தடுப்பதற்கு எந்தச் சட்டமும் பாயவில்லை, நம்முடைய அரசு எதிர் பார்த்ததைவிட அந்தச் சாராயக் கடைகளால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய ஏலப் போட்டிகளையெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். ஆனால் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய ஆதாயங்களைத் தாண்டி அவர்கள் அந்தக் கடைகளை எடுத்து வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கள்ளச்சாராயத்தை வியாபாரம் பண்ணுகின்ற முயற்சிகளைத்தான் அன்றைய தினத்திலே அவர்கள் செய்தார்கள். இன்னும்கூட பல்வேறு சட்டங்கள் போடப்பட்டன. முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டுவந்த சட்டம், மருத்துவமனை, கல்வி நிலையங்கள், பொதுமக்கள், பெண்கள் நடமாடக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் கடைகளை வைத்திருக்கக்கூடாது என்று கடுமையான சட்டம் போட்டார்கள். கள் குடிப்பவர்கள், சாராயம் குடிப்பவர்கள் தவறு செய்தால் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும், பொதுமக்கள் வசிக்கக்கூடிய அந்த இடங்களிலேயெல்லாம் அந்தக் கடைகளை வைத்து பகிரங்கமாக வியாபாரம் நடத்தப்பட்டது. இன்றைய தினத்தில் வரக்கூடிய சட்டத்திலே கூட, முழுமையாக மருத்துவமனை, கல்வி நிலையங்கள், பொதுமக்கள் வசிக்கக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் சாராயக்கடைகள் இருக்காத அளவிற்கு இந்த அரசு பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழையெளியவர்கள், கள், சாராயம் சாப்பிடக்கூடியவர்கள், தங்களுடைய உழைப்பின் மூலமாக உடலில் ஏற்படுகின்ற அசதியைப் போக்குவதற்காக, இதுபோன்று சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தமிழகத்திலே சாப்பிடக்கூடியது கள்தான். நகரப்புறங்களிலே இருக்கிறவர்கள் பிராந்தி, வில்கி, ரம் இதுபோன்று சாப்பிட்டாலும் கிராமப்புறங்களிலே உழைக்கக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளிகள் சாதாரணமாக 1 லிட்டரோ அல்லது 2 லிட்டரோ கள் சாப்பிடக்கூடிய பழக்கம் இருக்கிறது. அதை நம்பி இருக்கக் கூடிய பல்வேறு தொழிலாளர்களும், கள், சாராயம் இருக்கும் போது பல்வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் பல்வேறு தொழிலில், அந்தத் தொழில்கள் தெரியாமல் இருந்தாலும்கூட அதிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மலிவான சாராயத்தை விற்பனை செய்வதற்குப் பதிலாக அந்தக் கள்ளக் கடைகளையும் திறப்பதற்கு அவர்களுக்கும் ஒரு உத்தரவாதம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கான ஒரு உத்தரவாதம் கிடைக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ஜி. பழனிச்சாமி)

[1990 ஏப்ரல் 23]

ஆகவே, அதையும் அரசு மறு பரிசீலனை செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பொதுவாகப் பல்வேறு இடங்களில், கோயில்பட்டியிலே கூட—எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—இன்றைக்கு நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி விற்கப்படுகிறது. அதே கடையில் மலிவான அரிசியை வாங்கிக்கொண்டு, அதே கடையில் மலிவான பிராந்தி, சாராயத் தையும் வாங்கக்கூடிய, இரண்டையும் ஒரே கடையிலே விற்பனை செய்கின்ற மிகப் பெரிய கொடுமை இருக்கிறது. தன்னுடைய குடும்பத்திற்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான பொருள் அரிசி போன்றவற்றை வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த அரிசியையும் பார்க்கிறான்; மதுக்கடையையும் பார்க்கிறான். ஆக, அரிசியைக் குறைத்துவிட்டு மதுபானத்தை வாங்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய அளவிற்குப் பலருடைய பழக்கவழக்கங்கள் இன்றைக்கு மாறியிருக்கின்றன. ஆகையால் இரண்டையும் ஒரே கடையில் வைத்து வியாபாரம் பண்ணுவது என்பது இன்றைக்கு எவ்வளவு மோசமான நிலைமை என்பதை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, கோயில்பட்டியிலே புதுத்தெரு என்ற கிராமத்தில் இதுபோன்று கடைகளை வைக்கக்கூடாது என்று பெண்கள் ஆர்ப்பாட்டம், மறியல் செய்து தாசில்தாரிடம் மனு கொடுத்து அங்கே வைக்கப்பட்ட கடையை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லி, கடுமையான முயற்சிகளை எடுத்தார்கள். இன்னும் அது மாற்றப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தமிழகத்திலே இல்லாத வகையிலே கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிகளை அரசு செய்ய வேண்டும். அதேபோன்று, கள்ளக்கடைகளைப் பற்றியும் நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். பல்லாயிரக் கணக்கான மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குப் பாழ் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கின்ற திட்டமாக அமைவதற்கான வகையிலே ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அரசால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கின்ற நேரத்திலே ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1974-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே மீண்டும் மதுவிலக்கை அறிமுகம் செய்கின்ற

1990 ஏப்ரல் 23]

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

12-15 மணி

அளவிலே ஏற்கன்வே அதை ரத்து செய்து, அந்தச் சட்டத்திற்கு மாற்றாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே, இந்த மன்றத்திலே, இன்றைய முதலமைச்சராக இருக்கின்ற அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு கருத்தைச் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இந்த மசோதா இங்கே நிறைவேறுகிறது என்பதை மனநிறைவோடு, மன மகிழ்ச்சியோடு இடையில் அண்ணாவினுடைய கொள்கையையும் நிறைவேற்ற முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்றாலும் இன்று அந்த முள்ளை அகற்றிவிட்டோம் என்பதோடு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவப்படத்திற்கு நேராக, மகாத்மா காந்தியடிகளின் திருவுருவப்படத்திற்கு நேராக, திருவள்ளுவரின் திருவுருவப்படத்திற்கு நேராக, இந்தக் கொள்கைக்காக அரும்பாடுபட்ட முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களின் திருவுருவப்படத்திற்கு நேராக இந்த மசோதாவைக் காணிக்கையாக்க முன்வந்து, மன மகிழ்வோடு இதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கூறி இருக்கின்றார்கள். அன்றைக்கு இந்த அவையும் ஏகமனதாக அந்த மசோதாவை ஏற்றிடுக்கிறது. ஒரு கருத்தைச் சொல்வார்கள். “Where liquor is, Gandhiji is not; Where Gandhiji is, liquor is not” என்று சொல்வார்கள், அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்ற நேரத்திலே மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய இருக்கைக்கு மேலாக காந்தியினுடைய படத்தை வைத்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு அந்தப்படத்தைப் பாருங்கள். இந்த மக்கள் விரோத சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தால் அதனுடைய உருவமும் இன்றைக்குச் சிதைந்திருக்கிறது. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், மகாத்மா காந்தியின் ஆவியும் கூட இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பதாகத்தான் அது காட்டுகிறது. அந்த அளவுக்கு மக்கள் விரோத சட்டமாக இது அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் எல்லாம் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கை அறிமுகப்படுத்திய காலத்திலும் சரி, மது சாப்பிடுபவர்கள் அதிகமாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலும் கூட சரி, காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்திலும் சரி, கள்ளச் சாராயத்தைச் சாப்பிடுபவர்கள், விறைவர்கள் பலர் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பைத் தந்தார்கள். ஆனால் ஒரு குறிப்பை மட்டும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அன்றைக்குச் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவர்கள் யார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அன்றைக்கு சிறைக்குச் சென்றவர்களில் 37½ சதவீதம் மது சம்பந்தமான வழக்கின் மூலமாகச் சிறைக்கு சென்றவர்கள் என்று தான் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

[1990 ஏப்ரல் 22]

Tekchand கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைய சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், சிறையில் இருந்தவர்களில் சுமார் 37½ சதவீதம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் மூலமாகச் சிறையில் இருக்கிறார்கள் என்றும் அந்தச் சிறைச்சாலையில் உள்ளவர்கள் 70 சதவீதம் பேர் கள்ள மதுவை உண்டு சிறையில் இருக்கிறார்கள், 20 சதவீதம் பேர் ஊற்றுவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் 5 முதல் 10 சதவீதம் பேர் சிறையில் இருந்தார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அதிலே இருக்கிற குறிப்பைப் பார்த்தால் 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் சிறையில் இருந்தவர்கள் 70 சதவீதம் பேர் இருந்தார்கள். 40 வயதுக்குக் குறைவாக இருந்தவர்கள்—25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அதிலே 30 சதவீதம் பேர்தான் இருந்தார்கள். அன்றைக்குத் தொடர்ந்து மதுவிலக்கானது அமல்படுத்தப்பட்ட காரணத்தாலே ஒரு இளைய தலைமுறையானது இந்த மதுவுக்கு அடிமையாகாத காரணத்தால், அதிலே சிறிய வயதுடையவர்கள் 25 வயதுக்கு மேற்பட்டு 40 வயதுக்குக் குறைந்தவர்கள் மிகக் குறைவானவர்கள்தான் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். வெள்ளையர்கள் ஆண்ட காலத்தில் மதுவுக்கு அடிமையானவர்கள் அந்தப்பழக்கத்தை விட முடியாத காரணத்தால் அன்றைக்குச் சிறைக்கு அவர்கள் எல்லாம் சென்றார்கள்.

ஏன் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், நாம் நாளை சமுதாயத்திற்கு என்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான மதுவை உண்ணிற் பழக்கத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், நாம் நாளை சமுதாயத்திற்கு ஒரு கொடுமையை, தவறைச் செய்கிற சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அளவிலே இன்றைக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவதெல்லாம், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக வருகின்ற வருமானமானது மிக அதிகமாகக் கூட இருக்கலாம். இப்படிச் செய்யக்கூடிய நேரத்தில் இல்லாமல் இருக்காது. ஆனால் அதற்காகப் பல்வேறு வரிகளை நாம் போட்டிருக்கிறோம். 1937 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் மதுவிலக்கை அறிமுகப்படுத்தியபோது, அன்றைக்கு முதல்வராக இருந்த முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் இதற்கு மாற்றாக சேல்ஸ் டாக்ஸ் முறையைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் மூலமாக இன்றைக்கு 1,400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நமக்கு வருமானம் வருகிறது. அதிலே 200—300 கோடி ரூபாய் இப்போது இழந்தாலும் கூட, 1,400 கோடி ரூபாய் அளவிலே வருமானம் வருகிறது. அந்த வருமானத்தையும் விட இன்னும் 200—300 கோடிக்கு நாம் வேறு வகைகளில் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கிறோம்

1990 ஏப்ரல் 23]

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

என்று சொன்னால், அன்றைக்கு மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்த தன் நேர்க்கமே அடிபட்டுப் போகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள், திரு. பழனிச்சாமி போன்றவர்கள் கூடத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இந்த மதுவைச் சாப்பிடுவதால்தான் பல்வேறு கலவரச் சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொன்னார். எங்கெல்லாம் கலவரங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ அதற்கு மதுதான் காரணம் என்று சொல்லி, மதுக்கடைகளை மூடுவதற்கு நாம் உத்தரவுகள் போடுகிறோம். நமக்குத் தெரியும், ஒரு கலவரம் உருவாகிறது என்றால் அதற்கு மதுவும் ஒரு காரணம் என்று அமைந்து விடுகிறது. இப்போது கூட, சமீபத்தில் நடைபெற்ற ஆம்பூர் கலவரமானாலும் சரி, அதற்கு முன்பு நடந்த சாத்தூர் கலவரமானாலும் சரி, எங்கெல்லாம் கலவரம் நடந்தாலும், அங்கெல்லாம் மதுக்கடைகள் மூடப்பட்டன என்று அரசின் குறிப்புகள் சொல்கின்றன என்று சொன்னால், மதுதான் அடிப்படையான காரணம் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். கலவரம் வருகிறது என்று சொன்னால், மதுவை உண்பதால்தான் என்பதை நாம் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறோம். மக்களைத் தவறான வழியில் கொண்டு செல்கின்ற பழக்கத்தை நாம் மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

12-20 மணி

ஒன்றைக் கூட நாம் பார்க்கிறோம், காஷ்மீரில் கலவரம் நடக்கிறது. பஞாப்பிலே கலவரம் நடக்கிறது. அல்லது காஷ்மீரிலே கலவரம் நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலே ஒரு சிலர்தான் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். மீதி 90 சதவீதம் மக்கள் அதற்கு எதிர்ப்பாகத் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், பத்திரிகைகளைப் பார்க்கிற போது அந்தக் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து மக்களும் அந்தக் கலவரம் செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் தோன்றக்கூடிய அளவுக்கு அந்தச் செய்திக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிற நிலைமையை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு மதுவை அருந்துபவர்கள் அதிகமாக இருப்பார்களா அல்லது எதிர்ப்பவர்கள்தான் அதிகமாக இருப்பார்களா என்று பார்க்கப் போனால் எதிர்ப்பவர்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் அருந்துபவர்களுடைய கருத்து மிகப் பிரகாசமாக இருக்கிறது. மேலும், அவர்களுக்காக விளம்பரம் செய்வதற்குப் பலர் இருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில்கூட அந்தச் செய்தியை அதிகமாகப் போட வேண்டும் என்ற அளவில் பலர் துண்டுகிறார்கள். அந்த வியாபாரம் நடைபெற வேண்டும்

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

[1990 ஏப்ரல் 23]

என்ற காரணத்திற்காகவும், பலரின் ஒத்துழைப்பு அதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காகவும் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் இன்றைக்கு நாம் தோற்றுவிட்டோம், அதனால் அதை அருந்துவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

அப்படி என்றால் காஷ்மீரில் பயங்கரக் கலவரம் என்று சொல்கிறோம், பஞ்சாபிலேயும் கலவரம் என்று சொல்கிறோம்; அதற்குத்தான் முக்கியத்துவம் தந்து செய்திகள் வருகின்றன. ஆனால், அதற்காக தீவிரவாதிகள் சொல்வதுதான் சரி என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? எனவே, தவறு எந்த ரூபத்திலே வந்தாலும் அதைக் கண்டிக்க வேண்டும். இங்கே, எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஏதோ பொது மக்கள் கருத்துக்களை வாங்குவதற்காக இதை அனுப்ப வேண்டும், அதற்கான ஒரு திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று கூடச் சொன்னார்கள். அப்போது எங்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கூடச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் ஏன் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறேன் என்று சொன்னால் சென்ற சட்டமன்றத் தேர்தல் சமயத்தில் மதுவிலக்குக் கொள்கையை ரத்து செய்து மக்களுக்கு மலிவு விலையில் மது கொடுக்கப் போகிறோம் என்று நாம் பிரச்சாரம் செய்யவில்லை. அதனால், மக்களுடைய கருத்தை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மக்களிடத்திலே இதைக் கொண்டு சென்றால் கண்டிப்பாக அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள். இன்றைக்கு வேண்டும் என்றால் வெளித் தோற்றத்திலே மது அருந்துவதற்கு மக்களுடைய ஆதரவு இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். நாம் அந்த மாயையிலேதான் அமர்ந்துகொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால், அந்த மாயை பொய்யானதுதான் என்ற அளவுக்கு நிரூபிக்க எங்களால் முடியும். எங்களுக்கு அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மக்களிடம் போனால் எதிர்ப்பார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால், 3 தடவை உங்களுடைய கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தது. அந்த மூன்று தடவையும் முரண்பாடாக ஒரு தடவை மதுவிலக்கை ஏற்படுத்தி, ஒரு தடவை மதுவைத் திரும்பக் கொண்டு வந்து, மீண்டும் ஒரு தடவை திரும்பவும் அதை மாற்றி இப்படிச் குளறுபடியான சட்டங்களை திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்தார்கள். 1981-86ஆம் ஆண்டு காலத்தில் அதாவது திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் அந்த ஆட்சி

1990 ஏப்ரல் 23]

(திரு. பெ. சீனிவாசன்)

காலத்தில் மதுவிலக்குக் குற்றவாளிகளாக சிறையிலேச் இருந்தவர்களின் சதவீதம் மற்றும் விவரங்கள், அவர்களின் வயது விகிதாச்சாரம் உள்பட உங்களிடம் இருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னது ஜஸ்டிஸ் Lekcharad அவர்களுடைய கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு. 1964ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டைச் சொல்லியிருக்கிறேன். 1986ஆம் ஆண்டு வரையில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கானது தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அவர்கள் இரண்டுபேரும் பேசுவதிலே நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. என்றாலும் திரு. எம்.ஜி.ஆர். ஒரு தடவை மது இல்லை என்று சொன்னார்கள், மறுபடியும் கொண்டுவந்தார்கள், அது குளறுபடியாயிற்று என்று சொன்னால் நீங்களும் ஒரு தடவை மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்தீர்கள். பிறகு, மறுபடியும் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தீர்கள். மீண்டும் இப்போது மது விலக்குச் சட்டத்தை எந்த வகையில் தளர்த்த வேண்டுமோ அந்த வகையில் தளர்த்திக் கொண்டு வருகிறீர்கள். இப்படி எல்லா இடங்களிலுமே குளறுபடி இருந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1986ஆம் ஆண்டு வரையில் மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் சிறைக்குச் சென்றவர்கள் குறித்து ஆய்வு செய்ய வேண்டும். அந்த ஆய்விலே சிறைக்குச் சென்றவர்கள் என்று பார்த்தால் நான் அறிந்த வரையில் இளம் வயதினர் கூட அந்தப் பழக்கத்திற்கு ஆட்பட்டு சிறைக்குச் செல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த நிலையில் நாம் மீண்டும் மீண்டும் தளர்த்திக் கொண்டே இருந்தால் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு நாம் அந்தப் பழக்கத்தை உண்டு பண்ணுகிறோம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மேலும், அந்தக் கணக்குகளைப் பற்றி எல்லாம் நீங்கள் தான் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அந்தப் பொறுப்பிலே நீங்கள்தான் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஆய்வுகளைச் செய்து அதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குள்ள நிலைமையிலே முன்பு நம்முடைய மாநிலத்திலேயிருந்து அரசியல் நிர்ணய சபைக்குச் சென்ற அருமைப் பெரியவராக விளங்கிய திரு. வி. ஏ. முனுசாமிப்பிள்ளை அந்த நிர்ணய சபையிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதன் காரணமாக எவ்வளவு நஷ்டங்கள் வந்தாலும் பரவாயில்லை. அரசினுடைய வருவாயைப் பொறுத்த வரையில் வேண்டுமானால் நஷ்டமாக இருக்கலாம்.

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

[1990 ஏப்ரல் 23]

12-25 மணி

ஆனால், பல மடங்கு அதிகமாக வருவாய் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக மக்களிடம் ஒழுக்கம் அதிகமாகி வருகிறது. மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி. ...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. வி. ஏ. முனுசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் கருத்தைச் சொன்னதாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். அந்தக் கருத்தை அரசியல் நிர்ணய சபை ஏற்றுக்கொண்டதா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவருடைய கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டுதான் மற்றவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அரசியல் நிர்ணய சபையில் மாநில அரசுகள் இதனை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுதான் அரசியல் சட்டத்திலே கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு நாம் சொல்லுகின்ற பல்வேறு சட்டங்களையும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வரதட்சணைக் கொடுமையை நாம் அகற்ற வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம்.

அதுபோல மகளிர்க்கு 50 சதவீதம் சொத்திலே பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், அனைத்துச் சட்டங்களையும் ஒரே நாளிலே அமல்படுத்திவிட முடியாது. சமுதாய மாற்றங்கள் ஏற்பட பல காலம் ஆகும். அதற்காகக் காத்திருக்கத்தான் வேண்டும். அதேபோல, மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல்படுத்த வேண்டும். மாறாக அதற்கு துணை போகக் கூடாது. காவல் துறையினர் இதற்குத் துணை போகிறார்கள், அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு காண வேண்டுமே தவிர, அவர்களையே வைத்துக்கொண்டு மேலும் மேலும் தவறுகளை வேறு ரூபத்தில் செய்வதற்கு நாம் வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் சமுதாய மாற்றங்கள் காலப்போக்கில் மாறியேதான் தீரும். ஆனால், ஒரு சிலருக்கு இதில் பயம் இருக்க வேண்டும். நாம் இந்தத் தவறைச் செய்துவிட்டால், தண்டனை அடைந்தால், சிறைத் தண்டனை அடைந்தால் சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள், அது நமக்கு அவமானம் என்கிற அளவில் அவர்கள் உணர்ந்தாலே போதும். அதற்கேற்ப சில கட்டுப்பாடுகள் வேண்டும் என்ற காரணத்தாலே, இந்த மசோதாவை அரசு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மக்களுடைய கருத்தையும் இதிலே

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

அறிய வேண்டும். இதற்கு எதிராக மக்களுடைய ஆதரவு இருக்கிறது, மக்கள் கிளர்ந்து எழுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது, என்பதைச் சொல்லி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் தாழ்மையோடு வேண்டி கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் தயவு செய்து இச்சட்டத்தை திரும்பப் பெறுங்கள். ஏற்கெனவே, நீங்கள் அண்ணாவின் வழியில் வந்தவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அண்ணாவின் வழி வந்தவர்கள், அவர் வழி நடப்பவர்கள், அவர் கொள்கைகளைக் காப்பாற்றுபவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, அதைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று சொல்லி, நான் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

12-30 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில், எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், நான் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 7-3-1990 அன்று இதற்காக ஓர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு, அந்த அவசரச் சட்டம் இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படுகிற நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. அவசரச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட போதும், மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில், பல்வேறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன என்பதற்கு ஒரே ஓர் உதாரணம் உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக இங்கே சொல்கிறேன். 30-3-1990 அன்று, தமிழ்நாடு முழுவதும் இருந்த மதுவிலக்கு பிரிவுகள் அத்தனையும் ரத்து செய்யப்பட்டன. அதிலே, சென்னை மாநகரத்திலே மட்டும் ஒரு டி.சி., 3 ஏ.சி.க்கள், இன்ஸ்பெக்டர்கள் 16 பேர், எஸ்.ஐ.கள் 28 பேர், ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள் மற்றும் கான்ஸ்டபிள்கள் 240 பேர், 12 அலுவலகங்கள், 12 வேன்கள், 12 தொலைபேசிகள், 3 ஜீப்புகள், டி. சி. கார், ஏ.சி. கார்கள், இப்படி எல்லாம் முடக்கப்பட்டன. இப்படி முடக்கப்பட்டு, எந்தப் பணியும் இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுவேன். அதுமாத்திரமல்லாமல், இதன் எதிரொலியாக சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையிலே ஒரு கொலையே நடைபெற்றது. சென்னையிலே மட்டுமல்லாமல், நாடு பூரா மாவட்டங்களிலும், கள்ளச் சாராயம் பெருகியிருப்பதற்கு பல்வேறு எடுத்துக் காட்டுகளை நான் சொல்ல முடியும். எனவே, இதிலே பல்வேறு கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டாலும், கட்சிகள் அளவிலே எந்த நிலையில் இது அணுகப்படுகிறது என்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், இந்தக் கொள்கை ஒரு தூய்மையான கொள்கை என்பதே த

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 ஏப்ரல்]

நிச்சயமாக யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இதிலே குழப்பங்கள் ஏற்படுகிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்குப் பின்னால், அண்ணா அவர்கள் ஒப்படைத்துச் சென்ற இந்த இயக்கத்தின் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு நெருக்கடியைக் காரணம் காட்டி, இந்த மது விலக்கைத் தாற்காலிகமாக ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தை கொண்டு வந்து, அதற்குப் பின்னாலே தமிழ்நாட்டில் புதிதாக மதுக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு, அவரே பின்னால் அவற்றை மூடுகிற நிலைமை ஏற்பட்டு, அதற்குப் பின்னால் எம்.ஜி.ஆர், அவர்கள் ஆட்சியிலே இது தீவிரப்படுத்தப்பட்டு, அதிலே அவர் தவறினார் என்ற நிலைமை வந்து, பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் கொண்டு வந்து, அந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் நிலைத்து நிற்காத நிலையில் மீண்டும் இன்றைக்கு மாற்றப்படுகிற சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது என்பது நமக்கு ஒரு வேதனையான சூழ்நிலையாகும். ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தார்கள் என்பதை யாரும் மறுத்துச் சொல்ல முடியாது. இதே சட்டமன்றத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தவர் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார். மத்திய சர்க்காரிலே உதவித் தொகை கேட்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள், மத்திய சர்க்காரிடத்திலே கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு புதிதாக யாராவது தீவிரமாக அமுல் செய்ய வந்தால் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாகச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது செப்டம்பர் மாதத்திலே மதுவிலக்குக் கொள்கையை ரத்து செய்துவிட்டு, அக்டோபர் மாதத்திலே மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டு வரலாமா என்று நான் யோசிப்பேன் என்றால் மத்திய சர்க்காருடைய உதவி கிடைக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. அந்த ஒரு மாதம் கூட தளர்த்த மாட்டேன் என்று உறுதியாகச் சொன்னார். அந்த நேரத்தில் துணைக் கேள்வி கேட்கும் வகையிலே அண்ணா அவர்களிடம் ஒன்றைக் கேட்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு பல்வேறு காரியங்களைச் செய்யலாமே, அதை நீங்கள் செய்ய முன்வரக் கூடாதா என்று கேட்கும் போது, இந்தக் காசில் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய நான் விரும்பவில்லை, இந்தக் காசு தேவையில்லை என்று அண்ணா அவர்கள் மிக உறுதியாகச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அப்படி அண்ணா அவர்கள் உறுதியாக இருந்த கொள்கையில், இன்றைக்கு நமக்குள்ளேயே பெரிய தடுமாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தடுமாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தாலே ஒருவருக்கொருவர் தாக்கிப் பேசுவதும், கேலி பேசுவது

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

மாகிய நிலை உருவாகி இருக்கிறது. நான் ஒன்றைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன். மதுவிலக்கு இருக்கிற நேரங்களிலே மக்களுக்கு இருந்த பாதுகாப்பு, இந்தக் கொள்கை இன்றைக்கு கைவிடப்படுகின்ற காரணத்தாலே எவ்வளவு பாதுகாப்பின்மை ஏற்படும் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடாதீர்கள். மதுவிலக்கு இருந்த காலத்திலே 4 (1) (ஜே) விதியின் கீழ் வழக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அந்த வழக்கை எந்த அளவுக்குப் போட முடியும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இன்றைக்கு ஒருவன் கள் குடித்தால், வாயை ஊதி, 4 (1) (ஜே) கீழ் வழக்குப் போட முடியாது. கஷாயத்தைக் குடித்தால் கண்டு பிடிக்க முடியாது. அதைப்போல போதைப் பவுடரை உபயோகித்தால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இலவசமாகத் தருகிற மது என்றும், மலிவு விலை மது என்றும் அதைப் பாக்கெட்டிலே வைத்து, எங்கே போனாலும் கொண்டு போகலாம் என்ற நிலையை உருவாக்குவதன் மூலமாக விளைவுகள் எவ்வளவு மோசமாகும் என்பதை உங்களுக்கு இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு எங்கே திருவிழா நடைபெற்றாலும், திருவிழாவிற்கு நடைபெறுகிற காரியங்களைவிட, இந்த மலிவு விலை சாராயத்தை பாக்கெட்டிலே வைத்துக் கொண்டு, திருவிழாவே ஒரு ஆட்டத்திலே முடிகிற அளவிற்கு ஆகிவிடும். இன்னும் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எதிர் காலத்திலே எந்த ஒரு தேர்தலாக இருந்தாலும் சாராயக் கடைக்காரனும், பிராந்திக் கடைக்காரனும் என்ன முடிவு செய்கிறானோ, அதுதான் முடிவாகும் என்பது நாட்டிலே வரக்கூடிய பெரிய ஆபத்து. இதையெல்லாம் நீங்கள் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லாவற்றிலும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு, இன்றைக்குப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் ஒரு புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தேன், எய்ட்ஸ் வியாதியில் தமிழ்நாடு இரண்டாம் இடத்திற்கு வந்து விட்டது. பம்பாய் முதலிடத்திற்கு வந்து விட்டது என்று பார்த்தேன். அதனால் புள்ளி விவரம் எப்போதும் காப்பாற்றும் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இது அடிப்படைக் கொள்கை என்ற முறையில், இந்தக் கொள்கையை நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற உணர்வு இருக்க வேண்டும். அந்த உணர்வில் நீங்கள் இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே வாதப் பிரதிவாதங்கள் செய்கின்ற நேரத்திலே எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைத் தாக்கிப் பேசுவது, எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் இதிலே தளர்ந்து விட்டார் என்று கூறுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நான் ஒன்றை மட்டும் மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மதுவிலக்குப் பிரச்சினையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் கடைசி வரையில் ஆழமாக, நம்பிக்கையோடு உறுதியாக இருந்தார்கள்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 ஏப்ரல் 23]

: 2-35 மணி

என்பதை மட்டும் யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. ஆனால் கேலி பேசும் வாய்ப்பில், சந்தர்ப்பத்தில் யார் வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று சொல்வது, அது நல்லதல்ல. அதிலேயும் இங்கே அருமை நண்பர் முல்லை வேந்தன் அவர்கள் எங்களோடு இருந்து எங்கள் கட்சியிலே இருந்து பச்சை குத்திக்கொண்டு இருந்த அவரே இன்றைக்குக் கேலி பேசுகின்ற நிலையைப் பார்க்கும் போது ஒரு வகையில் எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. அது போல் நண்பர் சீனிவாசன் ஒன்றை ஒரு நாள் பேசும்போது, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வருமான வரியை ஏமாற்றி சத்துணவுக்குப் பணம் கொண்டு வந்தார்களா என்றெல்லாம் கேட்கும் அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் பத்திரிகைகளில் வரும்போது எவ்வளவு பெரிய நிலைமைகள் எங்களுக்கு ஏற்படும் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிட வேண்டாம். இது ஒரு கொள்கை என்ற அளவில் எங்களுடைய நிலையை நாங்கள் தெரிவித்தே ஆக வேண்டும். கொள்கையில் தடுமாற்றங்கள் வருகிறது என்று சொன்னால்—அன்றையதினம் நீங்கள் இதைத் தேர்தல் நேரத் திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லி இருந்தால், நாங்கள் வந்தால் இலவசமாக மக்களுக்கு எல்லாம் மதுவைத் தரப் போகிறோம்; பணக்காரன் பீர் குடிக்கலாம், பிராந்தி குடிக்கலாம், ஏழை சாராயம் குடிப்பதற்கு நாங்கள் வழி செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருந்தால் நிச்சயமாக இங்கே அதிகமான அளவுக்கு வாதாடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு வற்புறுத்திச் சொன்னதெல்லாம், நாங்கள் வந்தால் கூட படிப் படியாக மதுவிலக்கை அமல் செய்வோம் என்று சொன்னீர்களே தவிர மதுவிலக்கைக் கைவிட்டு விடுவோம், இலவசமாக நாங்கள் சாராயம் தரப்போகிறோம் என்ற நிலையை எடுக்கவில்லை. எனவே இன்றைக்கு எந்தக் காரணத்தாலோ இந்த நிலையை எடுத்து விட்டீர்கள். ஆனால் அப்படி எடுத்ததற்குப் பின்னாலே இன்றைக்கு கள்ள மதுவை ஒழித்து விட முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக ஒழிக்க முடியாது. மீண்டும் மீண்டும் கள்ள மது இருக்கத் தான் செய்யும்; அது வளரத்தான் செய்யும்; அதை எந்தச் சட்டத்தாலும் நீங்கள் தடுத்துவிட முடியாது என்பதை மட்டும் நீங்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதை நான் இங்கே கூறி, இந்தச் சட்டத் திருத்தம் தேவையற்ற ஒன்று என்பதை வற்புறுத்தி இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நீங்கள் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா.— பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவு விவாதத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் உட்பட 10 பேர் கலந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளை அவரவர்கள் கட்சிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நின்று கருத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

முன்வடிவை இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டு வருவதற்கு ஆளுநர் அனுமதி கொடுத்ததை பி. எச். பாண்டியன் குறை கூறினார். அவர் கூறும்போது அரசு சட்டத்தின் 47-வது பிரிவைச் சுட்டிக் காட்டி அந்தப் பிரிவின் அடிப்படையில் ஆளுநர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்து இருப்பது சரியல்ல என்று குறை சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த 47-வது பிரிவைப் பொறுத்த வரையில் அது

Directive Principles of State policy

என்ற முறையிலே தானே தவிர, அது கட்டாயப்படுத்தப்படும் நிலைமை இல்லை. எனவே ஆளுநர் அனுமதி கொடுத்து இருப்பது தவறு என்று சொல்வது முறையல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கு சட்டத்துக்கு சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். மதுவிலக்கு ஒரு கொள்கை. அந்தக் கொள்கையில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்பது—எல்லோருடைய கொள்கையைப் போல நம்முடைய கொள்கையும் ஆகும். தி.மு.க. வின் இலட்சியமும், கொள்கையும் அண்ணாவின் கொள்கையும் மதுவிலக்கு கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற நிலைமைகள் காரணமாக சில திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியத்துக்கு ஆளாகி, இந்த அரசு மதுவிலக்கில் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தங்களிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் பேசும் போது விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்றார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு சில்லரை விலையை நிர்ணயிக்க இருக்கிறோம். அதிக விலைக்கு விற்றால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாகப் பேசிய மாரப்பன் அவர்கள் கள்ளச்சாராய சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் சொன்னது சாராய சாம்ராஜ்யத்தினுடைய முதுகெலும்பை ஒடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னோமே தவிர கள்ளச் சாராயம் பற்றி நாங்கள் சொல்லவில்லை. இன்றைக்குக் கள்ளச் சாராயம் பெருகி வரும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அண்மையில் பண்ருட்டியில் நடைபெற்ற கள்ளச் சாராயத்தால் ஏற்பட்ட இழப்புகளைப் பார்த்தோம். அங்கே தட்டான் சாவடியில் விஷம் கலந்த கள்ளச் சாராயம் குடித்து 119 பேர் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த 119 பேரில் 36 பேர் இறந்ததாகக் குறிப்புகள் இருக்கிறது. அதில் 35 பேருக்கு ஆள் ஒன்றுக்கு 2 அயிரம் வீதம் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 5 பேரை குண்டர் சட்டத்திலே கைது செய்து சிறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் குற்றங்களைப் புரிந்தவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு தாக்கல் செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

[1990 ஏப்ரல் 23]

12-40 மணி

இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத் திருத்தங்களில் முக்கியமானது சில பிரிவுகளைத் திருத்தியும், சில பிரிவுகளுக்கு விளக்கங்களைத் தந்தும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக இன்டியன் மேட் ஃபாரின் லிக்கர் என்ற அந்தப் பதத்தோடு கண்ட்ரி லிக்கர் என்ற பதத்தைப் பிரயோகப்படுத்தி அநேக திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தது, பிளேன்டிங் யூனிட்டைப்பற்றி ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முக்கியமான திருத்தங்களாகச் சொல்லப்படுவது, இந்த கண்ட்ரி லிக்கர் என்ற அந்த பதத்தையும் பிளேன்டிங் யூனிட்டிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விளக்கத்தையும் பொறுத்தது.

அதைப்போல, இனிமேல் மதுவைத் தயாரிக்கின்ற அதிகாரம் தமிழ்நாடு ஸ்பிரிட் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அந்த அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்காகத்தான் முக்கியமான சட்டத் திருத்தங்களாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் உகம்சந்த் அவர்கள் இங்கே பேசும் பொழுது செலக்ட் கமிட்டியைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் சொன்னதைக் காட்டி இங்கே சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) எலிசிட்டிங் பப்ளிக் ஒபினியன்— பொதுமக்களுடைய கருத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்று சொன்னால், மக்களுடைய கருத்தைக் கேட்கலாம் என்ற ஒரு எண்ணம் ஏற்படுகின்றபொழுது அடிப்படைக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த அடிப்படைக் கருத்திலே ஏதாவது மாற்றம் தேவையா என்கிற கருத்தைக் கேட்பதற்காகத்தான் மக்களிடத்தில் செல்லலாம் என்று ஒரு கருத்து தொனிக்கும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் சொன்ன கருத்து அவ்வளவு பொருத்தமாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதுமாத்திரம் அல்ல, அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், 1974இலே மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டபொழுது, மகாத்மா காந்தியின் உருவத்தின் முன்னால் நின்றுகொண்டு அண்ணா அவர்களையெல்லாம் பார்த்து என்று அதையெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு குறிப்பைச் சொன்னார்கள்.

Where there is Gandhi, there is no spirit.

Where there is spirit, there is no Gandhi.

இப்பொழுதும் அப்படித்தான். மகாத்மா காந்தி சிலைக்குப் பக்கத்தில் ஸ்பிரிட் கிடையாது. ஆனால், இதே நிலைமைதான் 1981-லே இருந்தது. மாண்புமிகு உகம்சந்த் அவர்கள் பேசும் பொழுது அதையும் மறந்து விட்டார்கள். 1981 ஆம் ஆண்டு— நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை, மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைத் தளர்த்தியபொழுதும் கூட, இதே மகாத்மா காந்தி இப்படியேதான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், அண்ணா அவர்கள் இப்படியேதான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அண்ணாவை வைத்துக்கொண்டுதான் 1981 ஆம் ஆண்டிலே நடைபெற்றது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. நாங்கள் கூடச் சில நேரங்களிலே இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு, பேசிக்கொள்வோம். ஒரு வேளை அண்ணா அவர்கள் இறங்கி வந்தால் நிலைமை என்ன என்று. அங்கு நிற்கின்ற அண்ணா அவர்கள் கீழே இறங்கி வந்தால் என்ன ஆகும் என்று நினைப்பது உண்டு. அதை நமக்குள்ளே பேசிக் கொள்வது உண்டு.

ஆனால் அண்ணா அவர்களையும், மகாத்மா காந்தி அவர்களையும் சாட்சிக்கு அழைப்பதன் மூலமாக நிலைமையை நாம் மறைத்து விட முடியாது என்ற அந்தக் கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மதுக் கடைகளை அமைப்பதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் கருத்தைச் சொன்னார்கள். நண்பர் பழனிச்சாமியும் சொன்னார்கள், முதலிலே பேசிய மாரப்பனும் சொன்னார்கள். அந்தக் கடைகளை எங்கேயெல்லாம் அமைக்க வேண்டும் என்பதை. விதிமுறைகளை வகுத்த பிறகு நிச்சயமாக கடுமையாகக் பின்பற்றப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவருவது மக்கள் மது அருந்த வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. மக்கள் மது அருந்த வேண்டாம் என்பதுதான் நம்முடைய சர்க்காருடைய எண்ணமும் கூட. அதற்காகத்தான் பிரச்சாரத்தின் மூலமாகக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அதை நீங்கள் மனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையிலே இன்றைக்கு இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக எந்த நிலைமை ஏற்பட்டாலும் பாதகமான நிலைமை ஏற்பட்டாலும் அதற்கான தேவையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தந்த இடங்களில் இந்தக் கடைகள் இந்த விதிமுறைப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படும். அப்பொழுது பொதுமக்களின் நலன்கள் காப்பாற்றப்படும். இங்கே சொன்னதைப்போல, கோயில்கள், மசூதிகள் போன்ற இடங்களில் அமைக்கப்படுவது தவிர்க்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா] [1990 ஏப்ரல் 23]

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்பொழுது, கடைசியாகச் சொன்னார்கள். சில டி.சி.-க்களை, ஏ.சி. க்களை யெல்லாம் எடுத்துப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த முடிவு செய்யப்பட்டது, கடந்த டிசம்பர் மாதம்.

12-45 மணி

இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் தான். இதற்கும் நம்முடைய சட்டமுன் வடிவிற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தனிப்பட்டவர்களுக்கு அந்த கடைகள் கொடுக்கப்படுமா என்ற ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி இங்கே உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள் என்பதால், அந்தப் பிரச்சினையை மாத்திரம் நான் விளக்கமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏலம் மற்றும் ஒப்பந்தம் பற்றிய நடைமுறை. எந்த ஒரு ஏலம் எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பும் நபரும் அவ்விதம் ஏலம் மற்றும் ஒப்பந்தப்புள்ளி விண்ணப்பம் குறிப்பிட்ட படிவத்தில், அவர் கோரும் தொகையை குறிப்பிட்டு, —அது நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையை காட்டிலும்— *apset price* அதிகமாக இருக்க வேண்டும் — விண்ணப்பத்தை அரசுக்கு சீலிட்ட உள்ளுறையில் வைத்து, அந்த ஏலத்தை நடத்தும் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் மேசையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெட்டியில் போடவேண்டும், இதனுடன் கூட அவர் டேவணித் தொகை கேட்பு பத்திரத்தையும் ஒரு சாதாரண உள்ளுறையிட்டு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வகையில் நேர்மையான டேவணித் தொகை செலுத்தும் நபர்களே ஏலத்தில் பங்கேற்க வேண்டும்.

ஏலம் கோருதல் முடிந்தபிறகு ஏல அதிகாரி சீல் வைக்கப்பட்ட ஒப்பந்தப்புள்ளிகளை பிரித்துப் பார்ப்பார். அவ்விதம் ஒப்பந்தப் புள்ளியில் குறிப்பிட்ட ஏலத் தொகை அதிகமாக இருந்தால், அந்த அதிகாரி அந்த ஏலத்தில் அதிக தொகைக்கு கேட்ட நபரையும், ஒப்பந்தப்புள்ளியில் அதிக தொகை குறிப்பிட்ட நபரையும் மறுபடியும் ஏலமெடுக்க அனுமதித்து ஏலத்தை தொடர்ந்து நடத்துவார். இதிலே எந்த நபர் அதிகமாக ஏலம் கேட்கிறாரோ அவரே வெற்றிகரமான ஏலதாரர் என்று முடிவு செய்வார். முதலில் ஏலம் கேட்ட பிறகு அந்தத் தொகைக்கு மேற்பட்ட ஒப்பந்தப்புள்ளி எதுவும் தராமல் இருந்தால், அதிலே உயர்ந்த தொகை கேட்ட நபரை வெற்றிபெற்ற ஏலதாரராக அறிவிப்பார். மேற்சொன்ன வகைதான் நாட்டு மது சில்லரை விற்பனை உரிமை வழங்குவதற்கான ஏலம் மற்றும் ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் நடவடிக்கையாகும்.

1990 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

உதாரணமாக ஏ. பி. சி என்று மூன்று நபர்கள் மேற்கண்ட ஏலம் மற்றும் ஒப்பந்தம்-நடவடிக்கையில் சீலிட்ட உள்ளூறையில் மேற்சொன்ன வழிமுறையைப் பின்பற்றியதாக வைத்துக்கொள்வோம். மேற் குறிப்பிட்ட மூன்று நபர்களைத் தவிர பிரிதொரு மூன்று நபர்கள் டி., ஈ, எப்., அந்த ஏலத்தில் கலந்து கொள் கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இவர்களில் 'எப்' ஏலத்தில் 90,000 ரூபாய்க்கு அதிகமாக கேட்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். இருப்பினும் ஒப்பந்தப் புள்ளிகளைப் பிரித்துப் பார்க்கும்போது 'ஏ' ரூ. 95,000-க்கு கேட்பதாகவும், 'பி' ரூ. 1,00,000-க்கு கேட்பதாகவும் வைத்துக்கொள்வோம். இந்த சூழ்நிலையில் ஏலம் மறுபடியும் 90,000 ரூபாய்க்கு மேல் கேட்ட 'எப்', 95,000 ரூபாய் மற்றும் ரூ. 1,00,000 ஒப்பந்தப்புள்ளி யில் குறிப்பிடப்பட்ட நபர்கள், 'ஏ' மற்றும் 'பி' இவர்களை கொண்டு தொடரும். அவ்வித ஏலம் நடக்கும்போது, 1,25,000 ரூபாய்க்கு 'ஏ' கேட்பதாக வைத்துக்கொண்டால், அவரே மிக அதிகத் தொகைக்கு ஏலம் பெற்றவராக ஏகமனதாக முடிவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தனிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுப்பதற்கான நிலைமை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவான கருத்துக்களை நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். குறிப் பான குற்றச்சாட்டாக எதையும் சொல்லவில்லை. எனவே, இந்த அளவிற்கு விளக்கம் போதும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த விளக்கத்திற்கு பிறகு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார் கள். நான் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஒட்டியே அதை பொது மக்களுடைய கருத்துக்கு விட வேண்டுமென்று சொன் னதை — அதுவும் ஆதரவாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக் கிறார்கள். எனக்கு தெரியும், பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரை யில் இந்தச் சட்டத்திற்கு அவர்கள் எதிராகத்தான் இருக்கிறார் கள். அதன் காரணமாகதான் இந்த திருத்தத்தை கொடுத் தேன். இந்த கொள்கைக்கு ஆதரவாகவே, மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்ற முறையில் அதை கொடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மெஜாரிட்டியை விட, ஆள்பலத்தை விட கருத்து பலத்திற்கு தான் முக்கியத்துவம் நாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த கருத்து பலத் திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற அளவிலே, மெஜாரிட்டியைப் பார்க்காமல், மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, அரசாங்கம் இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 23]

திரு. எச். எம். ராஜு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏலத்தைப் பற்றி ஒன்றைச் சொன்னார்கள். டெண்டரை அனுசரித்து அடிப்படை ஏலம் 50 ரூபாய் என்ற வகையில் ஆரம்பிக்கும்போது 'ஏ' என்பவர் — எதிர்த்து பேசிவிட்டு இதைச் சொல்கிறேன். — without prejudice

'ஏ' என்பவர் ரூ. 50,100 என்று அவருடைய ஏலத் தொகையைச் சொல்கிறார். 'பி' என்பவர் ரூ. 2 இலட்சம் என்று கூறுகிறார். ரூ. 2 இலட்சம் என்றவர் பணம் கட்டுவதில்லை. அதற்காக, இரண்டாவது ஹையஸ்ட் பிட்டர் என்ற முறையிலே ரூ. 50,100 கேட்ட 'ஏ'-க்குக் கிடைக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதனால் அரசுக்கு அதிக அளவில் வருமானம் குறைகிறது. இந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்கு விதிமுறைகளை மாற்றி, அரசுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கச் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

12.50 மணி

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : தலைவர் அவர்களே, சட்டம் நிறைவேறிய பிறகு விதிமுறைகள் வகுக்கும் போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்து கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“7—3—1990 ஆம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித் துள்ள 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 2/1990) இப்பேரவை நிராகிக்கின்றது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெறுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1990 (L. A. Bill No. 17 of 1990) be circulated for eliciting public opinion.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

1990 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 17/1990 ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் “டிவிஷன்” கோருகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : “We challenge your decision. Let there be counting.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(அழைப்பு மணி இரண்டு மணித்துளிகள் அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நுழைவாயில்கள் அனைத்தையும் மூடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

(நுழை வாயில்கள் அனைத்தும் மூடப்பெற்றன).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானம் மீண்டும் வாக்கெடுப்புக்கு விடப் பெறுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 17/1990 ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப் பெற்றதற்கு இணங்க எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றது.

[1990 ஏப்ரல் 23]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று வாக்குகள் பின்வருமாறு எண்ணிக் கணிக்கப்பெற்றன.

12-55 மணி

ஆதரித்தோர்.

1. திரு. சம்சதின் என்கிற கதிரவன்
2. மாண்புமிகு திரு. வி. பெ. துரைசாமி.
3. திரு. அ. இரகுமான்கான்
4. திரு. பெ. சீனிவாசன்
5. திரு. இளம்வழுதி
6. திரு. மு. க. ஸ்டாலின்
7. திரு. கா. அண்ணாதுரை
8. டாக்டர் கே. அண்ணாதுரை
9. திரு. ச. அழகவேலு
10. திரு. வ. அன்பழகன்
11. திரு. ஏ. எம். இராமசாமி
12. திரு. கே. வி. இராமசாமி.
13. திரு. எம். இராமச்சந்திரன்
14. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி
15. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா
16. மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி
17. திரு. எல். கணேசன்
18. மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன்
19. மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு
20. திரு. வி. கே. இராக
21. திரு. த. ஆறுமுகம்
22. திரு. மா. மணிமாறன்
23. திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்
24. திரு. செ. இராமலிங்கம்
25. திரு. அ. இராசேந்திரன்
26. திரு. கா. சொ. கணேசன்
27. திரு. சா. கணேசன்

1990 ஏப்ரல் 23]

ஆதரித்தோர்—தொடர்ச்சி.

28. திரு. எஸ். பி. கண்ணன்
29. திரு. க. கண்ணையன்
30. திரு. டி. ஆர். கஜபதி
31. திரு. பி. காளியப்பன்
32. டாக்டர் து. கிருஷ்ணமூர்த்தி
33. திரு. எஸ். குணசேகரன்
34. திரு. ஏ. கோதண்டம்
35. திரு. வெ. கோவிந்தன்
36. திரு. சி. சண்முகம்
37. திரு. ஆர். சாமிநாதன்
38. திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன்
39. திரு. எஸ். ஆர். சிவலிங்கம்
40. திரு. எஸ். சிவலோகம்
41. திரு. க. சுந்தரம்
42. மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கமாரா
43. மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சேர. ஆறுமுகம்
44. மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வ சிகாமணி.
45. திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி
46. டாக்டர் க. காஞ்சனா
47. டாக்டர் த. சாந்தகுமாரி
48. திருமதி யசோதா செல்லப்பா
49. திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்
50. திரு. கே. சுந்தர்
51. திரு. ஏ. செங்குட்டுவன்
52. திரு. செங்கை. சிவம்
53. திரு. ந. செளந்திரபாண்டியன்
54. திரு. அ. தங்கம்
55. திரு. வீ. தமிழ்மணி
56. திரு. ஏ. சி. தயாளன்
57. டாக்டர் வி. தனராஜ்
58. டாக்டர் து. திருமூர்த்தி
59. திரு. துரை சந்திரசேகரன்
60. டாக்டர் கோ. நந்தகோபாலகிருட்டிணன்
61. திரு. பொ. நடராசன்

1990 ஏப்ரல் 23

ஆதரித்தோர் — தொடர்ச்சி.

62. திரு. எசால் மு. நடேசன்
63. திரு. டி. கே. பழனிச்சாமி
64. டாக்டர் மா. பன்னீர்செல்வம்
65. திரு. ராம. நாராயணன்
66. திரு. கே. பிச்சாண்டி
67. திரு. இ. புகழேந்தி
68. திரு. என். பெரியசாமி
69. திரு. ஐ. பெரியசாமி
70. திரு. சோ. அழகர்சாமி
71. திரு. பி. என். வல்லரசு
72. திரு. ஆஸ்கார் சி. திக்லி
73. திரு. ஜி. பழனிச்சாமி
74. திரு. த. பொன்முடி
75. திரு. ஜி. பொன்னுபிள்ளை
76. திரு. எம். சேட்டு
77. திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து
78. திரு. பா. மனோகரன்
79. திரு. ப. முத்துசாமி
80. திரு. எம். முத்தையன்
81. திரு. பொ. முருகேசன்
82. திரு. வ. முல்லைவேந்தன்
83. திரு. எஸ். ஆர். முனிரத்தினம்
84. திரு. எல். முக்கையா
85. திரு. இரா. மோகன்
86. திரு. கே. ராமச்சந்திரன்
87. திரு. மொஞ்சனூர் ப. ராமசாமி
88. திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன்
89. திரு. ஆர். வரதராஜன்
90. திரு. பெ. வெங்கடாசலம்
91. திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம்
92. திரு. ஆர். எஸ். ஸ்ரீதர்
93. திரு. உ. ரா. வரதராசன்
94. திரு. சி. கோவிந்தசாமி
95. திரு. சி. கோவிந்தராஜன்
96. திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்

1990 ஏப்ரல் 23]

ஆதரித்தோர்—தொடர்ச்சி.

97. திரு. என். பழனிவேல்
98. திருமதி பாப்பா உமாநாத்
99. திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன்
100. திரு. வி. தம்புசாமி
101. திரு. செ. நூர்முகமது
102. திரு. எம். சீரங்கன்
103. திரு. வி. இராமசாமி
104. திரு. யு. கே. வெள்ளிங்கிரி

எதிர்த்தோர்.

1. திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்
2. திரு. அ.மு. ஹமீது இப்ராகிம்
3. திரு. எஸ். ஆர். இராதா
4. திரு. குமரி அனந்தன்
5. திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்
6. திரு. மு. சின்னக்குழந்தை
7. திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்
8. திரு. ஆ. பாலையா
9. திரு. மா. சுந்தரதாஸ்
10. திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்
11. திருமதி ரமணி நல்லதம்பி
12. திரு. எ. ஏகாம்பரரெட்டி
13. திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்
14. திரு. ஆர். ஈஸ்வரன்
15. திரு. ஆர். சிங்காரம்
16. திரு. ரா. சொக்கர்
17. திருமதி பி. லட்சுமி
18. பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி
19. திரு. எச். எம். ராஜு
20. திரு. கே. ரவி அருணன்
21. திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்
22. திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்
23. திரு. கி. கிருஷ்ணன்

எதிர்த்தோர்—தொடர்ச்சி.

24. திரு. கே. சின்னசாமி
25. திரு. வே. நா. சுப்பிரமணியன்
26. திரு. எம். தங்கவேல்
27. திரு. க. பழனிசுவாமி
28. திரு. செ. பெருமாள்
29. திரு. கொ. மாதப்பன்

நடுநிலை வகித்தோர்

ஒருவரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

தீர்மானத்தை ஆதரித்தோர் .. 104

தீர்மானத்தை எதிர்த்தோர் .. 29

நடுநிலை வகித்தோர் .. ஒருவரும் இல்லை.

ஆதரித்தோரே அதிகம். எனவே தீர்மானம் நிறைவேறியது.

இப்போது சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

13-05 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரும்பான்மையை வைத்து இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டாலும் எதிர்காலத்தில் மீண்டும் இந்த நல்ல கொள்கையை வரவேற்பதற்காக நாங்கள் உறுதியாக இருப்போம் என்று சொல்லி, வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது சர்ப்பாட்டு நேரம். (சிரிப்பு)

1990 ஏப்ரல் 23]

13-10 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : இது நமது சாப்பாடு நேரமே தவிர மது சாப்பிடும் நேரம் அல்ல. மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் எங்களுடைய எதிர்ப்பை இங்கே அழுத்தத் திருத்தமாக இங்கே முதலிலே சொன்னதைப்போல தெரிவித்திருக்கிறோம். ஒரு செய்தி. ஏறத்தாழ 53 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், இந்த இடத்திலே இந்த மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தோம். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதெல்லாம் வேண்டாம் நேரடியாக "submission" -க்கு வந்துவிடுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : சப்மிஷன் தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே போய் வாதம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு முதல்வர், இதே முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருக்கிற போது, இந்த இடத்திலேயே திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் 1971ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 21 ஆம் தேதியன்று, இதேபோன்று எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வாக்கு எண்ணிக்கையும் கேட்டிருக்கிறார். இன்று இதையே நாங்கள் எதிர்க்கின்றபோது, இதனுடைய பிரிவுகளைப்பற்றி எங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

We oppose it in toto எனவே நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளி நடப்புச் செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 9 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1990) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

[1990 ஏப்ரல் 23]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை (24—4—1990) காலை 9-00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 13-12 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

69. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான பதினெட்டாவது ஆண்டறிக்கை. [1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 49 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவையின் முன் வைக்கப்பெற்றது.]

70. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1985-86 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குகள் மீதான தணிக்கை அறிக்கை. [1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 33 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

71. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1985-86 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆண்டுக் கணக்குகள். 1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 33 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள் எதுவுமில்லை.

